PIONERÅRET . 1957 . APRIL NR. 3

SPEJDER-BLADET

Væbneren

KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

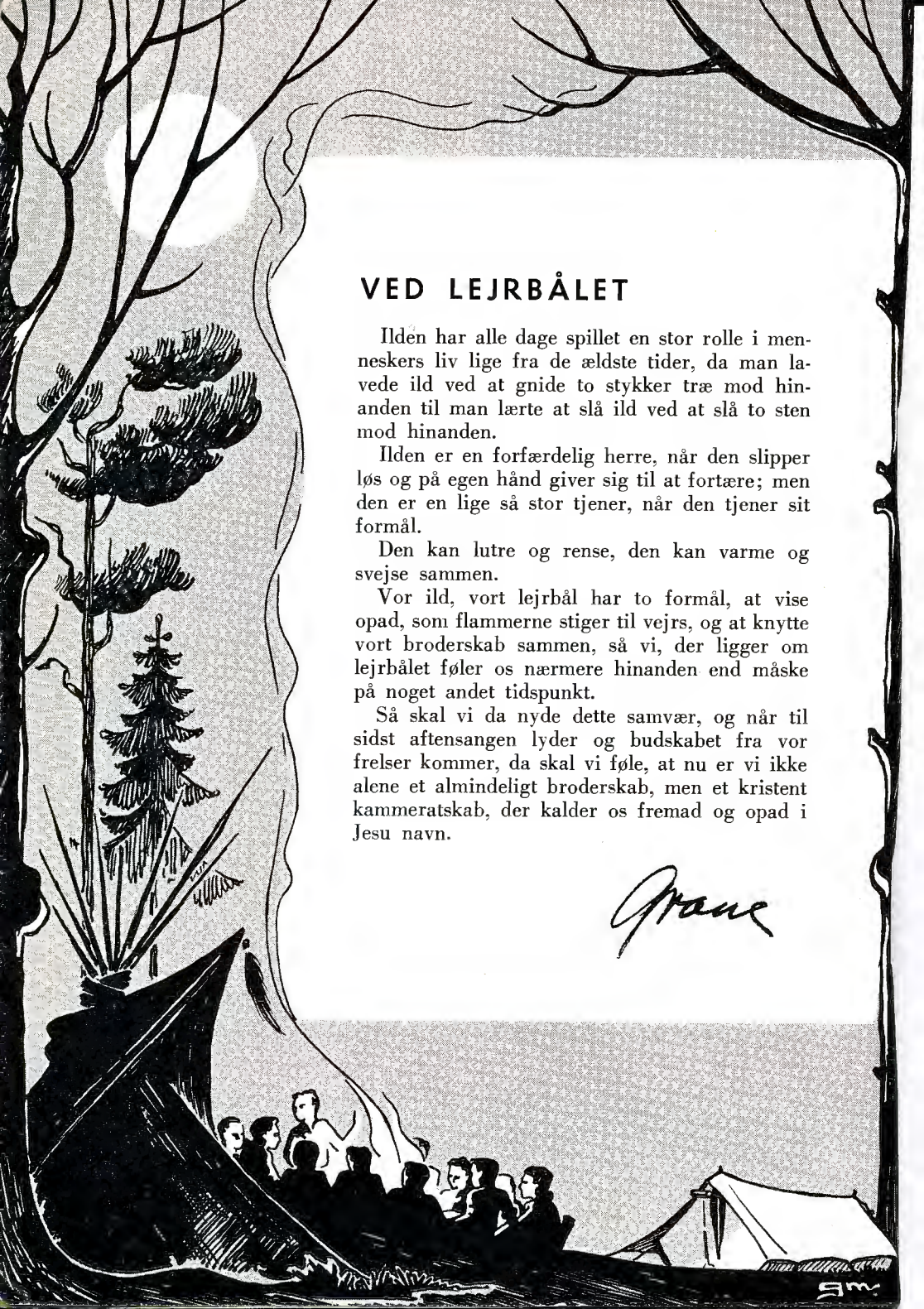

VED LEJRBÅLET

Ilden har alle dage spillet en stor rolle i menneskers liv lige fra de ældste tider, da man lavede ild ved at gnide to stykker træ mod hinanden til man lærte at slå ild ved at slå to sten mod hinanden.

Ilden er en forfærdelig herre, når den slipper løs og på egen hånd giver sig til at fortære; men den er en lige så stor tjener, når den tjener sit formål.

Den kan lutre og rense, den kan varme og svejse sammen.

Vor ild, vort lejrbål har to formål, at vise opad, som flammerne stiger til vejrs, og at knytte vort broderskab sammen, så vi, der ligger om lejrbålet føler os nærmere hinanden end måske på noget andet tidspunkt.

Så skal vi da nyde dette samvær, og når til sidst aftensangen lyder og budskabet fra vor frelser kommer, da skal vi føle, at nu er vi ikke alene et almindeligt broderskab, men et kristent kammeratskab, der kalder os fremad og opad i Jesu navn.

FRA BJERGPRÆDIKENEN:

DE RENE AF HJERTET

Det afsnit af Jesu bjergprædiken, som vi nu skal beskæftige os med, er slutningen af Matthæus-evangeliets 5. kapitel. Det handler om *renhed* i tanke, i ord og i handling.

Jesus indleder denne del af sin tale med at understrege, at han ikke er kommet for at nedbryde loven eller profeterne. De ti bud, som Herren gav Israel gennem Moses på Sinai, vil Jesus ikke ophæve, tværtimod vil han give Dem nyt indhold og skærpe dem. Derfor er det vigtigt, at vi stadig lærer dem – du kender dem da? Ellers må du lære dem udenad.

Der er enkelte af budene, som Jesus understreger; først *det femte bud:* Du må ikke slå ihjel. Det er der vel ingen af os, der har lyst til at gøre, men derfor angår budet os alligevel, for Jesus siger, at det at blive vred på en anden, bruge skældsord mod ham og bære på nag uden at forsøge på at få det gjort godt igen, er en alvorlig overtrædelse af det femte bud.

Og Jesus fortsætter med *det sjette bud.* Det handler om renhed i forholdet til det andet køn. Der er mange mennesker, som synder mod dette bud. Og selv om vi ikke bedriver hor, så kender vi nok alle til urene tanker – måske også urene ord, måske endda urene ønsker, og selv om vi ikke går videre ad urenhedens slibrige vej, så har vi dog overtrådt det sjette bud. Jesus giver os det gode råd: Riv fristelsen op med rode, fjern det, som er ondt, fra dit sind og dit legeme, for det er vigtigt for dig at blive frelst.

Jesus siger videre, at du må ikke sværge, og det er *det andet bud,* han nu sigter til. Du må ikke misbruge Herren din Guds navn. Der er desværre mange drenge – også spejdere – der bander. Det er ikke alene unødvendigt, men det lyder væmmeligt, og det er en overtrædelse af det andet bud, for det er at misbruge Herrens navn – også når man i ederne påkalder Gud eller vor fjende djævelen med de forskellige navne, som anvendes for ham. Jesus siger, at hvis vort sprog ikke er rent, så overtræder vi Guds bud, og nogle af os skulle måske rense visse talemåder ud af vor daglige tale, selv om vi ikke tager Guds eller Djævelens navn forfængeligt.

Læg så mærke til, at alt dette, som Jesus her har nævnt, angår ikke alene vort forhold til Gud, men også til mennesker. Og læs så slutningen af det 5. kapitel fra vers 38. Så må vi nok sige, at så langt når vi aldrig. For det er altså ikke nok at kæmpe for ikke at gøre andre fortræd, men vi skal tilgive – ja elske dem, som gør os fortræd. Vi skal elske og velsigne vore fjender og tålmodigt lide ondt.

Det kan vi ikke!

Nej, men Gud vil, at vi ikke slår os til ro med det. Vi ved, hvordan Gud vil have os. Vi skal ligne ham! Lad os så stræbe efter fuldkommenheden og bede om Hans velsignelse i vor kamp for renhed.

Jens Andreassen.

Spejderbladet

VÆBNEREN

April 1957

INDHOLD:

Ved lejrbålet 74
Fra bjergprædikenen 75
Det rasler i krattet — lidt om pindsvinet 76
Vildmarksfærden til Santa Fé 77
LANDSLOTTERIET . 78
Fra hovedkvarteret — Spejderchefen skriver 79
Så går vi igang med: SIGNALØRMÆRKET 80
FOTO-instruktion . 82
Jamboreeopvisning . 84
Søspejderjubilæum . 85
Idé til sporing 85
Månedens spejderhistorie: Det er bombesikert! 86
Trophunden MAFEKING 89
Den BRØGEDE side 90
Lassoen er kastet .. 91
Vi bygger en borg .. 92
ORDET FRIT 93
SENIORSPEJDEREN 95
Ny spejderkryds 96
SPEJDERAVISEN ... 97
Depotet meddeler ... 101
Har du læst —? 102
RÅDSKLIPPEN 103
Fra bibelen 104
Ulveungen KIM 106
Programblad 107
Spejderliljens historie m. m. 108

FORSIDEN:

Spejdervejen 3: Ulvedue-lighedstegnene giver mange morsomme opgaver!

— for alle drenge!

PÅ OPDAGELSE I NATUREN:

DET RASLER I KRATTET —

En stille aften hører man en raslen i krattet – det lyder, som om et stort dyr nærmer sig, pruster, snøfter, standser op og undersøger, og så får man øje på det, ikke det store dyr, man havde ventet skulle dukke op, men det lille, sjove pindsvin, der lunter rundt, altid i godt humør, altid veltilpas.

Det kommer tøflende lige henimod dig; er det virkelig så tamt? Nej, det ser bare ikke ret godt! Pludselig opdager det dig, øjeblikkelig ruller det sig sammen, trækker den piggede hud frem over øjne og tryne, og så kan du bare prøve at tage fat på det! Mennesker er vel så fornuftige, at de lader pindsoen ligge, men en hund kan godt finde på at bide i dyret. Det er værst for den selv. Man har ligefrem indtryk af, at pindsvinet ligger og griner indvendig, når den mærker hunden bide i de stive pigge og bagefter skynder sig væk. Den er klogere næste gang, kan du tro! Som pindsvinet ligger der, rullet sammen til en kugle, der stritter til alle sider med spidse pigge, er den så godt beskyttet som nogen. Den skal nok klare sig.

Når faren er ovre, ruller den sig ud igen og fortsætter sin jagt efter føde: Insekter, snegle, orme, frøer, tudser, firben og frugt af forskellig slags. Nogle hævder, at der også glider en fugleunge med ned engang imellem.

Hen på efteråret er pindsvinet godt istand. Det har ædt alt, hvad det orkede sommeren igennem, og har nu et tykt fedtlag at tære på vinteren igennem. Det graver sig en rede under et gammelt lysthus, i en kompostbunke eller lignende steder, forer den ud med græs og visne blade, så det kan sove det meste af vinteren bort. Er det mildt i vejret, kigger det frem engang imellem, men som regel skynder det sig tilbage igen for at fortsætte vintersøvnen.

Pindsvinet samler forråd — den er praktisk, synes du ikke?

Pindsvinets unger er små, knap nok 5 cm lange, når de fødes. De har bløde pigge på ryggen til at begynde med, ganske som almindelige hår. Når de er en månedstid gamle, begynder de at gå på udflugt, til at begynde med under opsigt af de gamle. Kan du få sådan en lille familieudflugt at se en sommeraften, så vil du more dig. Det er et fornøjeligt syn, kan du tro. Lykkes det dig, så lad os få en lille beretning om dine oplevelser her i »Væbneren«. Det ville glæde os!

Nu kommer der en vældig travl tid i naturen, brug dine øjne derude, så du for alvor kan opleve forårets undere under åben himmel. Det er noget af det bedste i spejdersporten. Gå på opdagelse – i naturen!

Mester Pindsvin er en hyggelig lille fyr, når den snøftende og smaskende sjokker afsted.

(Fra »Dyrenes verden«)

VILDMARKSFÆRDEN TIL *Sante Fé*

Blot et enkelt af mange breve —:

Hen under aften den 2. dag i den 2. måned i det syvende år efter 1950 samledes en del eventyrlystne mænd fra bopladsen i Virum i udkanten af den berygtede Frederiksdalsskov. De havde heldigt passeret det rivende vandløb, kaldet Møllеåen, og stod nu og skuede udover den mægtige Furesø, hvor solen kastede sine sidste stråler over de skumtoppede bølger. Pludselig blev stilheden brudt af skarpe hovslag, og frem fra skoven kom en prærievogn med Kit's udsending. Under lydløs stilhed hørte mændene på budskabet fra Kit og lovede hans udsending at yde deres bedste indsats på den farefulde færd. Efter at de havde fået forskellige ordrer og tegnet på, at de var deltagere i færden, sneg de sig afsted opover de store højder til deres faste tilholdssteder.

L. P. K. var startet!

Starten af »Vildmarksfærden«.

Det var spændende i februar at læse alle de avisudklip, vi fik på korpskontoret om starten af landspatruljekonkurrencen. Næsten overalt har troppene haft besøg af en af Kit Carsons mænd, nogle steder kom han til hest. I Kolding kom der endog to cowboys, der i faklernes skær oplæste Kits budskab. I Nexø kom der en rigtig »Prærieskonnert« kørende til troppens hemmelige mødested, hvor alle patruljerne ventede på budskabet om ekspeditionen.

Patruljerne arbejder hårdt.

Siden 1. februar er der blevet arbejdet ivrigt i de mange deltagende patruljer, der er lavet karavanepiske, der med lethed klipper selv svære grene over, dagbøgerne er blevet ført à jour og hver mand har snittet sin tørklædering, nogle steder i form af indianeransigter, andre steder forestiller de dyrehoveder. Der er patruljer, der har holdt patruljemøder to gange om ugen for at dygtiggøre sig til kampen.

Patruljerne arbejder hårdt.
(Foto: Kaj Grosen, Randers)

Pantherne (1. Alborg) samlet om Kit Carson.

Nu gælder det kampene ved Franklin.

I disse dage mødes de 1004 patruljer til de indledende kampe, der vil blive afholdt 57 forskellige steder i landet. Af disse patruljer vil der blive udtaget 192, der fortsætter til Pawnee rock, hvor de næste kampe vil blive afholdt den 27.–28. april.

LANDSLOTTERIET ER STARTET

15. MARTS–10. MAJ 1957

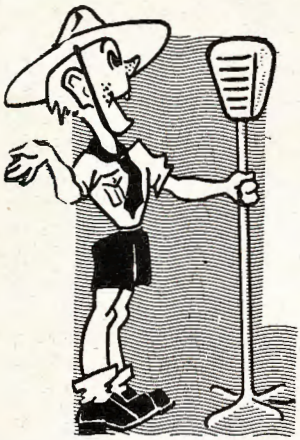

Et **allemands TAG!**

Lodseddelens gevinster:

1. Sportsvogn. Karmann Ghia Coupe.
2. Scooter. NSU-Prima.
3. Philips Fjernsyn.

4–5. To køleskabe, Atlas.

6–10. Cykler.

Til drengene!

Masser af drenge er i dag ude at sælge korpsets lodseddel med de mange flotte gevinster. Allerede den 2. marts, hele 14 dage før salget begyndte, havde grupperne bestilt 90.000 lodsedler, så vi håber meget på at få udsolgt alle 200.000 stykker.

Og så en tak

til alle – til alle jer drenge, som sælger lodsedler til fordel for spejderarbejdet. Det kan være et hårdt job at møde afslag, men tag det med spejderhumør og stik et smil til gengæld, det kan de få gratis.

Til førerne.

Da så mange spejdergrupper har bestilt lodsedler, må vi forudse, at mange vil henvende sig forgæves, så snart vi når et stykke ind i salgsperioden. Derfor må lodsedler, man ikke kan sælge, absolut tilbagesendes senest d. 15. april, så vi kan sende de resterende lodsedler til »efternølerne«.

Følgende salgsbetingelser bedes overholdt:

1. Ulve og spejdere under 13 år må ikke sælge offentligt, men gerne til familie, venner og bekendte.
2. På søn- og hellgdage må salget først begynde efter kl. 16.00.
3. Salg ved henvendelse i huse må ikke ske af personer under 18 år.
4. Usolgte lodsedler skal returneres til korpskontoret *inden 15. april* – ellers kan de ikke forventes refunderet.
5. 25 pct. af salget tilfalder det lokale spejderarbejde.
6. Afregningen for salget skal ske inden 15. maj. Såfremt dette ikke sker, bortfalder de 25 pct. rabat.

Slutbemærkning til førerne.

Vent ikke til sidste dato med at afregne. Send beløb (store eller små) ind til korpskontoret, efterhånden som lodsedlerne sælges. Det sætter humøret i vejret på kasserer og korpsstab og er jo et slags barometer for salget. God jagt!

HVEM SÆLGER MEST?

1. Hvem sælger flest? De ti drenge i korpset, som sælger flest lodsedler, får tilsendt gavekort.
2. Den bedste patrulje modtager et telt (300 kr.).
3. Bedste flok får et gavekort (300 kr.).

Hys, der kommer én, som ikke har købt en seddel endnu!

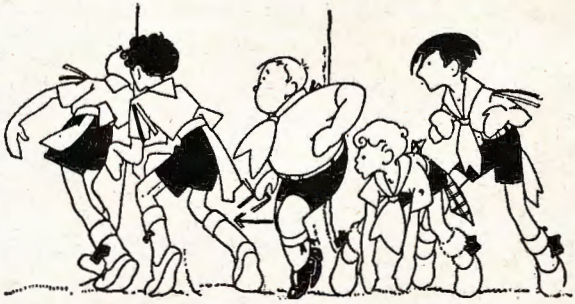

300 kr. til Ungarnshjælpen.

Det er ikke blot gennem operation legetøj at korpset har været med til at gøre noget for de ungarske flygtninge. Mange af vore førere står i kontakt med flygtningelejre og hjælper på forskellig vis både børnene og de voksne til at få tiden til at gå på en god og nyttig måde.

En af vore grupper har ydermere sendt 300 kr. ind til Ungarnshjælpen. Hvordan de har samlet pengene, melder historien ingenting om, men det får vi måske at vide ved lejlighed. I alt fald skal der lyde en tak til Tarm gruppe her i Væbneren. Tak skal I ha', drenge!

Ved I, at

der deltager 1004 patruljer i korpsets landspatruljekonkurrence,

der er trykt 200.000 spejderlodsedler, som allesammen skal sælges i tiden 15. marts til 10. maj,

der stadigvæk er pladser på jamboreeholdet, som skal til England til sommer.

100-ÅRET FOR B. P.s FØDSEL I 1857

B. P.-FESTLIGHEDERNE

Efter de meldinger, der er strømmet ind, fik B. P. festerne omkring den 22. februar et vellykket forløb. Fra hovedstad, fra provinsbyer over stationsbyer til landsbyer meldes der om store fællesarrangementer mellem de fire spejderkorps med så overvældende tilslutning, at det ofte kneb med at finde tilstrækkeligt store lokaler.

Ved at se disse lange kolonner af spejdere marchere op fik man et levende indtryk af, at vi er led af en talmæssigt stærk spejderbevægelse på march frem mod nye erobringer. – – Og så var den 22. februar endda kun en festlig optakt til et B.-P. år, hvor der venter en lang række store fællesforetagender mellem de fire så beslægtede spejderkorps.

Indbydelse til den 3. europæiske KFUM-konference i Århus 20.–26. juli.

Korpset er som bekendt en fløj af KFUM-bevægelsen, hvorfor vore spejdere har adgang til at deltage i almindelige KFUM-arrangementer. Jeg henleder opmærksomheden på et interessant internationalt KFUM-stævne, der finder sted i Århus de ovennævnte dage.

Stævnets hovedtema er »Laudate Dominum« (Lov Herren). Det bliver dels et sangstævne, dels et idrætsstævne, hvor der bliver kæmpet om europæiske mesterskaber i basketball, volleyball og i atletik. Desuden bliver der gruppemøder med bibelstudium og diskussioner samt lejlighed til at deltage i udflugter med udenlandske kammerater. Der ventes ca. 750 deltagere fra en række europæiske lande. Kun spejdere, der er fyldt 15 år kan deltage. Det er en fordel, om man kan tale tysk eller engelsk, men ved møderne bliver alt oversat til dansk, ligesom der bliver særlige nordiske bibel- og diskussionsgrupper.

For deltagere i alderen 15–18 år er betalingen 40 kr. i stævneafgift + 60 kr. for kost og logi (indkvartering i private hjem). Også over 18-årige kan deltage, men så er stævneafgiften 60 kr. + 135 kr. for opholdet (vandrerhjemsbasis) eller 190 kr. (studenterkollegium).

Program og nærmere oplysnniger fås ved henvendelse til fuldmægtig J. Bondesen, »1957 Århus Conference«, Amaliegade 24, København K. Indmeldelse inden 1. maj.

Som den, der selv har haft lejlighed til at deltage i lignende konferencer i udlandet, vil jeg gerne anbefale over 15-årige spejderkammerater at gøre brug af den chance, at vi i år har fået henlagt en stor international konference til vort land.

Mølgaard.

50-ÅRET FOR SPEJDERBEVÆGELSENS START

Så går vi igang med -

Semaforesignalering
er let at lære. Det *h*vide flag holdes i *højre* hånd, det røde i venstre; og så snart du har taget alfabetet igennem et par gange, opdager du systemet, der gør det let at huske de forskellige bogstaver. Husk, straks du begynder træningen, at vænne dig til at anbringe flagene nøjagtigt i de rigtige stillinger, ellers er modtagning ikke mulig.

Morsealfabetet
falder de fleste lidt sværere; men der findes mange gode metoder til indøvelsen af bogstaverne: Inddeling af bogstaverne i grupper; huskeord, f. eks. F ..–. »frikaDELle«, hvor de betonede stavelser svarer til stregerne; eller systemet, hvor prikker og streger er indtegnet på bogstaverne (se tegningen). Nogle finder en metode bedst, andre en anden; men fælles for det hele gælder, at først gennem træningen i praksis kommer bogstaverne rigtigt til at sidde fast. Ved modtagning kan »morsekoden« i begyndelsen være en lettelse. Væn dig til i stedet for ordene »prik« og »streg« at anvende betegnelserne »di« for prik og »dar« for streg; det giver den rigtige rytme i bogstaverne, noget man får mere og mere glæde af, jo hurtigere man sender. Bogstavet K kommer altså på denne måde til at hedde »dar di dar«.

Morsesignaleringen
skal du til signalørmærket mestre både med flag, lys og lyd.

Ved flagsignaleringen gælder det: Prik til højre (der sidder duelighedstegnene, der ligner prikker!), streg til venstre. Sving flaget i ottetaller, så flagdugen ikke rulles om stangen – og pas på, at du ikke ved begyndelsen til et bogstav ligesom tager tilløb med flaget til den gale side, en almindelig fejl, som kan skabe megen forvirring, idet et E bliver til et N osv.

Ved lys- og lydsignalering er det vigtigt, at stregerne bliver meget længere end prikkerne, og at opholdene mellem de enkelte bogstaver markeres tydeligt, ellers flyder det hele ud i ét for modtageren.

Kontrolbogstaverne
sparer en masse tid – når man da anvender dem! Gå hurtigst muligt under træningen ud på de rigtige afstande (så du ikke kan råbe til modparten); så opdager du værdien af de praktiske kontrolbogstaver og glemmer dem aldrig.

Ved etablering
af signalstationerne må du ved flag- og lyssignalering være opmærksom på den baggrund, afsenderen får. Det betyder overmåde meget for modtageren, at baggrunden ikke virker forstyrrende, især kan andre lygter, f. eks. fra køretøjer, fuldstændig ødelægge en lyssignalering. Vær opmærksom på, at også diktørens lygte må afskærmes, så den ikke kan ses fra modtagerstationen. Har man 3 mand til hver station, er den ene modtager, den anden skriver og diktør og den tredie afsender. Væn jer med det samme til at sige bogstavet (og ikke ––. eller lignende) til skriver og afsender.

En korrekt melding
besvarer spørgsmålene: *H*VORNÅR – *H*VOR – *H*VAD – *H*VEM – *H*VORLEDES. Disse spørgeord hjælper dig til at huske at få det hele med.

TROPFØRERTRÆNINGEN PÅ HOUENS ODDE

i påsken.

– *Du kan lige nå det!* Brevkortet sendes i dag til Korpskontoret, Amaliegade 24, København K.

SIGNALØRMÆRKET

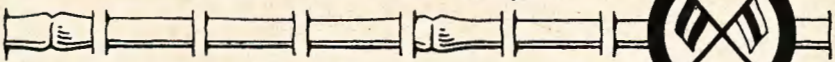

MORSE (TEGNET LÆSES SOM BOGSTAVET SKRIVES)

SEMAFOR

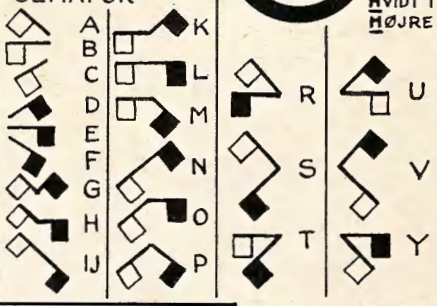

MORSETALLENE

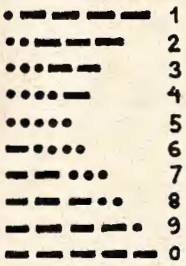

MORSEKODEN

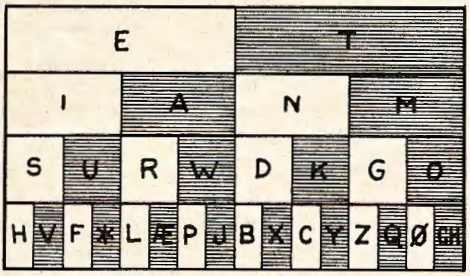

* KAN ANVENDES MED SPECIEL BETYDNING

SEMAFOR

ER ULÆSELIGT HVIS TEGNENE IKKE ER TYDELIGE

RIGTIGT

K?L?O?N? = KLO(V)N!

KONTROL-BOGSTAVERNE

MORSE	SEMAFOR	BETYDNING	FORKLARING
3×A FLERE GANGE	FLAGENE SVINGES OVER HOVEDET	HERFRA SIGNALERES	DER KALDES TIL OPMÆRKSOMHED
K	K	KLAR	– TIL AT MODTAGE
TV TH	TV TH	TIL VENSTRE TIL HØJRE	MODTAGEREN BEDER SENDEREN SKIFTE PLADS
A	A	FORSTÅET	– ENKELT ORD
T	T	IKKE FORSTÅET	– SIDST SENDTE ORD
3×R	3×R	JEG RETTER	GENTAGER SIDSTE ORD
V	V	VENT	IKKE KLAR
	3×C	CIFFER	DER KOMMER TAL NU
3×S	3×S	SLUT	MELDINGEN ER SLUT
3×A	3×A	FORSTÅET	MELDINGEN FORSTÅET

EN SIGNALSTATION

MED FLAG HIMLEN ER DEN BEDSTE BAGGRUND

MED LYS TRÆER

STEDET HVORFRA, DER SENDES, SKAL VÆLGES MED OMHU!

EN SIGNALSTATION BESTÅR SOM REGEL AF TO ELLER TRE SPEJDERE:

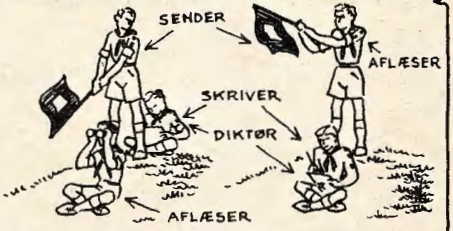

MED 3 MAND

MED 2 MAND

FOTO *instruktion*

Denne fotoinstruktive gennemgang tilsigter selvfølgelig at bibringe jer øgede muligheder for at kunne tage gode billeder. Gode billeder betyder, at ens glæde ved at beskæftige sig med denne dejlige hobby bliver større, og det må straks fastslås, at amatørfotograferingens egentlige idé er glæde og tilfredsstillelse!

Man må sidde inde med et vist kendskab til sit tekniske materiale og de principper, hvorpå al fotografering bygger. Jo større ens kendskab til disse ting er, jo bedre resultater kan man opnå. Derfor vil her følge en kort oversigt over det elementære, »selvfølgelighederne« – de ting, som enhver amatør med respekt for sig selv skal kunne stå på ét ben og forklare, hvis han vækkes kl. 3 om natten!

Kameraet.

Dette består i sin mest forenklede form af en kasse med en linse – et objektiv – og en glasplade eller en celloidstrimmel med en lysfølsom hinde – emulsionen. Det, der forårsager, at en genstand i det hele taget kan ses, er, at den udsender lysstråler – disse passerer øjets linse og danner et billede på menneskets lysfølsomme hinde, nethinden. Nøjagtigt det samme sker i kameraet! – Et objektiv vender som bekendt op og ned på tingene, således at billedet kommer til at stå på hovedet. Det sker også i øjet, men heldigvis foretager hjernen en yderligere justering af synsindtrykket! – Mens øjets blænde- og afstandsindstilling sker ved hjælp af muskler, hvis nerver »virker automatisk«, må kameraet gøres klar til optagelse ved hjælp af indstillingsringe, forsynet med talværdier.

Denne sammenligning mellem øjets og kameraets opbygning og virkemåde kan naturligvis også anvendes på selve billedet. Her er øjet uendeligt mere fintmærkende end kameraet – jeg skal indskrænke mig til at fremføre et par forskelle: Vort synsindtryk fremtræder i tre dimensioner, først og fremmest fordi vi i hjernen arbejder øjnenes billedes sammen til ét, mens dybden går tabt på fotografiet – kun ved at betjene sig af stereoforsats kan man tildels råde bod herpå. Øjet gengiver farver og nuancer indenfor hver enkelt farve, mens de almindelige film gengiver farverne og deres nuancer som nuancer mellem polerne sort og hvidt. Vi skal senere – ved omtalen af film og filtre – komme nærmere ind på farvegengivelsen!

Vi har forskellige kameratyper: *Boxkameraet* er det enkleste og egner sig fortræffeligt for begyndere (lær din »box« at kende til bunds, før du udskifter det til fordel for et bedre apparat!). Amatører med dyrere og mere pralende kameraer vil måske her føle

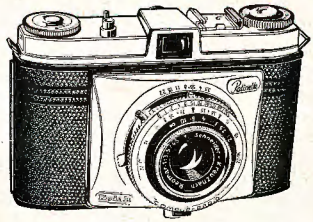

Tag alle oplevelserne med Kodak Retinette

»Retinette« tager knivskarpe billeder i sort/hvid og farve.
Se det hos fotohandleren.
Pris kr. 260.–.

KODAK BETYDER KVALITET

sig fristede til at trække på skuldrene – men det er der slet ingen grund til: Der kan nemlig laves adskilligt virkeligt godt med en »box«. Den har sine begrænsninger – kan ikke arbejde på korte belysningstider og kræver på grund af objektivets ringe lysstyrke gunstige vejrforhold. – *Klapkameraet* er mindre klodset en box-apparatet – og iøvrigt for det meste forsynet med et bedre objektiv-udstyr. – *Spejlreflekskameraet* yder på grund af kobling mellem de to objektiver garanti for billedernes skarphed, der kan »aflæses« på matskiven. – *Småbilledkameraerne* arbejder med 35 mm film, almindeligvis med negativformatet 24 × 36 mm. Dette format nødvendiggør selvfølgelig en forstørrelse. Lad os engang betragte et småbilledkamera nærmere:

Holder til specialudstyr .....
Udløsning af filmspærring ....
Billedtæller .....
Udløser .....
Søger .....
Flash-kontakt .....
Indstillingsringe .....
Selvudløser .....
Hurtigoptræk .....
Objektiv .....

Med *blænderringen* bestemmer man, hvor stor apparatets lysåbning skal være. Den mindste lysåbning angives ved det største blændetal, for det meste 16. Går man en »tak« ned, altså til blænde 11, bliver lysåbningen dobbelt så stor – og så fremdeles.

Med *tidsindstillingsringen* bestemmer man, hvor længe lukkeren skal stå åben. Den såkaldte eksponeringstid må tilpasses efter motivets eventuelle bevægelser (jo hurtigere bevægelser, jo kortere eksponeringstid – ellers »slører« billedet) og lysforholdene (tids- og blændeindstillingen må »samarbejde«. Går man til et bøjere blændetal – altså til en mindre lysåbning –, må eksponeringstiden forlænges tilsvarende, hvis filmen skal udsættes for samme lyspåvirkning).

Afstandsringens funktion er i og for sig ikke videre indviklet. Det er meget vigtigt i denne forbindelse at kunne benytte apparatets dybdeskarphedstabel, på hvilken de forskellige blændeværdier er afsat på hver sin side af det indstillingsmærke, som angiver afstanden. Lad os tage et eksempel: Blænderringen er indstillet på 5,6, afstandsringen på 4 m. På dybdeskarphedstabellen ser vi, at tallet 5,6 står ud for f. eks. 3 m på den ene side, 5 m på den anden side indstillingsmærket. De to afstande angiver dybdeskarphedsområdet. – Det lyder vanskeligt, javel, men tag dit kamera og lad det hjælpe dig til en bedre forståelse af dette!

– – –

Næste fotoinstruktion vil fortælle dig om anvendelsen af tilbehør samt filmmaterialet.

God kamerajagt!

Aage Jørgensen.

SENDER DU BILLEDER

til brug i VÆBNEREN, så skriv altid navn og adresse bag på hvert billede. ***Red.***

DANSKE SPEJDERE SKAL ATTER LAVE VERDENSOPVISNING ★★★★★★★★★★★

Gymnastikopvisningen i jamboreen i 1929 gentages ved jubilæumsjamboreen i England til sommer.

Vi må helt tilbage i tankerne til den store jamboree i England i 1929. Et mægtigt troppetransportskib havde ført os derover, og så god plads havde vi om bord, at vi kunne træne tre hold ad gangen, mens vi sejlede. Fra kl. 8 om morgenen til kl. 18 trænede hold efter hold, og da vi gik i land, var der ikke en dreng eller fører, som ikke var inde i programmet. Såsnart vi havde rejst lejren i Arrowe Park, måtte vi atter tænke på træningen, for vi havde kun 5–6 dage til at forberede det store »show«. Mellem os, der havde ansvaret, og de ca. 1400 spejdere, der skulle »lægge krop til«, var kammeratskabet helt i orden .... vi gjorde alle vort bedste for at vinde den sejr, som vi vandt.

Den 6. august stod vi så alle klar i det store teater, hvor vi havde klædt om. I hver eneste dags timer havde det regnet .... vi vadede i pludder fra morgen til aften, og den mægtige opvisningsplads, hvor vi skulle optræde, var delvis opløst af væde. Regnen var stilnet af. Jeg stod på den høje tribune, hvorfra alle øvelserne skulle ledes .... jeg løftede flaget, som skulle give tegnet til indmarchen .... så skiltes skyerne .... solen brød frem .... og 1400 danske spejdere marcherede ind for at gøre gymnastik i jamboreens eneste solskinstime.

Trods den fedtede mark, som sagde »svup« ved hver eneste bevægelse, gik intet »i fisk« for os .... kammeratskabet sejrede over alle forhindringer, og da signalet til »på ryggen ned« blev givet, så jeg et lyn af hvide kroppe, hørte et plask af nøgne kroppe mod våd jord, fornemmede et gisp fra den mægtige tilskuerkreds og derefter et spontant og tordnende bifald.

Så stor blev danske spejderes sukces, at *Baden-Powell* bad os gentage opvisningen d. 10. august. Vistnok for eneste gang i jamboreernes historie blev en opvisning gentaget.

Lykønskningstelegram fra kong Christian d. X., stor anerkendelse fra verdensspejderchefen, forsidestof med mægtige billeder i alle danske og mange engelske aviser.

Sådan gik det i 1929.

★

Og nu kommer vi altså – 28 år efter – til danske spejdere og siger:

Nu slår vi os sammen og gentager den opvisning, som jeres far måske var med til. Hver eneste jamboreedeltager skal være med, skal gøre sit bedste, således at vi atter kan vise, at sammenhold og kammeratskab bærer over alle vanskeligheder.

Og vanskeligheder er der. Vi har intet skib at træne på denne gang. Vi må lægge træ-

ningen til rette på en hel anden måde end i 1929, men såsnart den endelige indtegning til jamboreen er sket, vil I få al fornøden besked. Nu kun dette: Alt, hvad der forlanges af jer, er den bedst mulige vilje til at lave en række øvelser, som I kender fra den daglige gymnastik i skolen, og så et par hvide benklæder.

★

Korpsene har også denne gang overdraget mig ledelsen af gymnastikken, og jeg glæder mig meget til at løse denne opgave. Og jeg venter af jer, at I går til opgaven med samme sejge vilje og samme begejstring, som jeres »forgængere«. Hvis vi alle sætter alt ind på at vinde en sejr for DET DANSKE SPEJDERKORPS og KFUM-SPEJDERNE ..... altså for DANMARK, så er sejren på forhånd vundet.

På gensyn allesammen

Johan Magnussen.

GOD IDE TIL SPORING

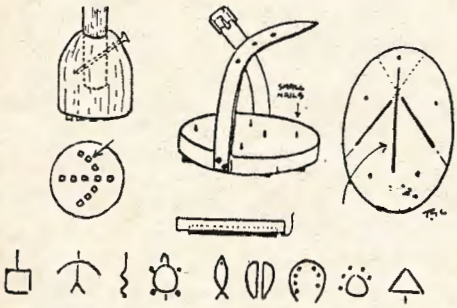

Alt for få patruljer dyrker rigtig sporing. Her er ideer til sporstok og sporsko. »Sporene« laves med svære søm og metalplader, som indsættes i savede ridser i træet.

Nederst er forskellige mærkelige sportegn angivet. Prøv en sådan sporing. Det er eventyrligt spændende. God jagt.

SØSPEJDERTROPPEN I ÅRHUS

fylder 10 år 6. april

10 år er gået, og vi må vel sige, at søspejderarbejdet har trådt sine barnesko. Vi er nu nået ind i en fast arbejdsrytme. I dag står vi vel materielmæssigt ikke særlig stærkt, vi har kun en båd, men til gengæld tror jeg, at vi har opnået mere inden for det daglige arbejde. Vi har været talrigere før, men de 3 patruljer vi har i dag arbejder godt, og det kan tages som et godt tegn, at vi de sidste par år ikke har haft den ellers sædvanlige afgang om efteråret, men tværtimod ved øget aktivitet om vinteren har evnet at gøre troppen stærk.

Alligevel er der mange ønsker her i fødselsdagsåret. Først og fremmest flere både, helst 2 små mere og et stort flagskib, dernæst en udbygning af søspejderarbejdet til at omfatte hele landet. Forhåbentlig vil den kommende søspejderlejr sætte gang i sagerne.

Søspejderarbejdet er dyrt, men ikke for dyrt.

U.

DET ER BOMBE-SIKKERT!

Af J. WYATT. Oversat fra THE SCOUT af *Henrik Munck.*

Bjørn kom for sent til vores mandags-patruljemøde. Han var uforbederlig. Og han havde altid en undskyldning. Han ville enten fortælle, at han »lige havde noget, han måtte havde ordnet«, eller at han »lige skulle have noget gjort færdig«.

Lige før han dukkede op, sad vi og sludrede om vore week-end ture. Vi havde engang gjort en good-turn for en gårdejer, og han havde lovet at gøre noget for os til gengæld. I udkanten af hans jord, i en lillle lund, som hed Askedal, var der en lille, gammel, halvforsømt hytte, og vi havde spurgt ham, om vi måtte bruge den til vore week-end ture.

Han fortalte os, at den var klam, faldefærdig og fuld af spøgeri, så vi måtte være godt tossede! Det indrømmede vi, men fortalte ham samtidig, at vi havde kigget på taget og gulvene, og at i det mindste ét af rummene kunne gøres beboeligt.

Efter at have tænkt sig længe om gav han os lov til at bruge hytten, hvordan og hvornår vi ville. Vi planlagde nu en lang week-end-lejr, idet vi ville tage derud allerede førstkommende fredag aften. Det springende punkt var, at vi behøvede cykler til turen derud, og at Bjørn ikke havde nogen.

Han havde en papirspose i hånden, da han kom, og han bød hele raden rundt. Vi fiskede hver en sort klump op, som vi optimistisk antog for at være karamel. Vi smagte på den. Den havde en svag sødlig smag. Vi suttede og suttede. »Den må kunne vare hele aftenen«, tænkte jeg.

»Hvor har du fået det fra?« spurgte patruljens lyse hoved, kaldet »professoren«.

»Jeg har selv lavet det!« svarede Bjørn stolt.

»Gratulérer!« sagde professoren medfølende, »du har gjort en værdifuld, videnskabelig opfindelse; fremtiden vil rose dig for din indførelse af dette nye, bemærkelsesværdige elastiske plastic!«

»Jeg synes ikke, det er så dårligt, i betragtning af at det er første forsøg!« fremførte den noget slukørede Bjørn, »og så tager jeg kun 25 øre for hver pose!«

»Sælger du det?« spurgte Ingolf.

»Selvfølgelig«, sagde Bjørn, »og hør her – vi skal på week-end til Askedal, ikke sandt? Så må jeg have fat i en cykel, og jeg ved, hvor der er et super-eksemplar til salg for 45 kr. Jeg må til at lave forretninger. Dette stof er kun første forsøg. Jeg må prøve igen, når jeg kommer hjem, og samtidig have fat i et par andre job. Før ugen er omme, vil jeg have penge nok til en cykel, kan I stole på!«

»Hvis du ikke kan overkomme det, vil vi gerne låne én til dig!«

»Når week-enden kommer, har jeg en cykel«, forsikrede Bjørn, »det er bombe-sikkert!«

Sådan er Bjørn. Når han først har fået en idé, bliver den hængende – akkurat ligesom karamellen gjorde. Den sad endnu i tænderne, da mødet var forbi, og jeg gav resterne til vores hund. Jeg vil aldrig glemme dens mærkelige, tænksomme udtryk, da den fik det i munden, eller det rørende, bebrejdende blik, den sendte mig, lige før den spyttede det ud på gulvtæppet.

★

Da jeg jo kendte Bjørns uvane med at komme for sent, blev jeg temmelig forbavset ved at høre den følgende aften, hvor vi havde tropmøde, at han havde været den første, som var kommet. Det overraskede mig også, at alle drengene suttede på bolcher fra papirsposer. De syntes ellers ikke at være syge.

Vi sænkede langsomt manden ned mod jorden

»Vil du have nogle bolcher?« spurgte Bjørn mig, »kun 20 øre posen! Denne gang er de fantastiske!«

Næste aften så jeg ham med en kæmpemæssig rygsæk. Han blev temmelig forvirret, da han så mig.

»Øh – du har vel ikke brug for noget optændingsbrænde?« spurgte han.

Torsdag aften kom jeg i vores gade forbi et hus, hvorfra lyset strømmede ud. Der var ingen gardiner oppe og – ja, hvem har viljestyrke nok til at gå forbi et sådant vindue uden at kigge ind? – jeg kiggede, og dér stod Bjørn i et tomt værelse i fuld sving med at limfarve væggene!

Tidlig fredag aften kiggede jeg hen til Bjørn for at se, om han havde fået cyklen. Det havde han. Han var netop i færd med at sætte nye bremseklodser på.

»Hvad sagde jeg?« pralede han. »– og se, en dynamo, som kun har kostet mig fem stærke!«

Ved 20-tiden drog vi af sted med fyldte tasker og rygsække. Det var en herlig aften, lige med en svag antydning af frost og et klart måneskin. Netop rammen om et eventyr. Dengang vidste vi ikke, at vi i løbet af natten ville komme til at udfylde rammen. Men vi var også ude for at finde eventyret. Man finder det ikke ved at sidde hjemme ved varmeapparatet og vente på, at der vil ske et eller andet. Eventyret sker udendørs i naturen – der venter og vinker det!

Det var pragtfuldt at lægge byens lys bag sig og komme ud i landevejens månelys. Det var en skøn vejstrækning, svagt snoet og jævn. Vi kørte 10 km uden at møde ét eneste køretøj. Og hvilken ro! Man hørte kun en summen fra dynamoerne og den sædvanlige rislen af et vandløb. Det var herligt!

Vi standsede på toppen af en bakke, hvorfra vi kiggede tilbage på byens blinkende lys. De lignede juveler i den frostklare luft, og de lange hovedveje lignede perlekæder. Til den anden side – foran os – lå det rolige landskab og sov i måneskinnet med undtagelse af et lille vågent lyspunkt fjernt imod vest, der markerede startbanen i lufthavnen. Askedal lå skjult foran os i mørket.

Det var, som om det blev mørkere og mørkere, jo nærmere vi kom. Først da vi sprang af cyklerne og trak dem gennem det tætte hegn af tjørn og gran, dukkede hytten op foran os, snehvid i lyskeglen, ligesom et genfærd, hvor de ituslåede vinduer stirrede imod os som tomme øjenhuler.

»Når vi kommer nærmere«, tænkte jeg, »vil døren langsomt og knirkende åbne sig, et par flagermus vil flyve ud, og vi vil høre et brøl af djævelsk latter«.

Jeg så på de andre. Deres tavshed røbede, at de var ligeså påvirkede af den spøgelsesagtige atmosfære. Men ikke ret længe.

»Kom!« sagde Bjørn, »jeg kunne æde en hest!«

Vi stillede cyklerne op ad et skur og gik ind. Ved vor sidste tur til hytten havde vi været så forsynlige at samle en dynge risknipper midt på gulvet i det bedste rum. Vi satte en tændstik til, smed noget tør tjørn oveni og havde snart et herligt bål. Der kom en del røg, men den fandt hurtigt vej ud igennem de utætte vinduer.

Først da vi havde sat et omfangsrigt måltid til livs og var kravlet ned i de varme soveposer, kom den spøgelsesagtige atmosfære tilbage. Der var mærkelige lyde alle vegne. En kraftig støj ovenpå blev genkendt som en dør, som trækvinden fik til at smække. En susende støj i det fjerne måtte stamme fra en jet-jager fra lufthavnen. En ugle begyndte med sit modløse skrig. Vores samtale blev til en hvisken.

Så kom det første chock – et skælvende drøn ligesom et fjernt jordskælv. Lidt efter lød der en bragen, som når et træ falder om. Vi lyttede en stund med tilbageholdt åndedræt, så begyndte vi at trække vejret igen; men jeg følte, at det prikkede i hovedbunden, og at mit hjerte mistede et par slag: Fra et eller andet sted udenfor kom der en høj stønnen!

Vi stirrede på hinandens blege ansigter i skæret fra stearinlyset. Der var en frygtelig pause – så kom støjen igen.

»Uuuuh!« gispede Ingolf.

»Hvad er det?« hviskede Filip.

»Der må være en fornuftig folklaring!« udbrød professoren nervøst.

Jeg kiggede på Bjørn.

»Puh!« sagde han, »der findes ikke noget, som hedder spøgeri; enten er det et eller andet fjols, som render rundt og spiller idiot, eller også er det én, som er såret.«

»Hvordan såret?« spurgte Ingolf.

»Hvad véd jeg? Måske rendt panden imod et træ!«

Bjørn begyndte at trække i sine støvler; hans ro smittede os, og vi gav os hastigt til at klæde os på.

Snart stod vi parat med stavlygterne til at gå ud på opdagelse i måneskinnet – og jeg lagde mærke til, at Ingolf havde fået fat i en vældig kæp.

Vi hørte en høj og tydelig stønnen.

I overensstemmelse med de bedste øvelsesgrundlag burde vi nu finde en atomviden-

skabsmand bastet og bundet på jorden stønnende noget om »planerne«. I virkeligheden var det helt anderledes; der var ganske rigtigt end mand, som var bundet; men han lå ikke på jorden – han hang oppe i et træ! Og han var ikke atomvidenskabsmand, men flyver. Hans bånd var seletøjet fra en faldskærm, og han var tilsyneladende kommet til skade.

Jeg sendte Ingolf op til gården efter hjælp. Filip og Bjørn sendte jeg op i træet – en kæmpemæssig ask. Professoren kom løbende med reb. Han og jeg planlagde slagets gang. Vi ville blive nødt til at lægge et reb omkring flyveren, for Bjørn meddelte, at han var helt indfiltret i faldskærmstrådene. Når han først havde fået rebet om livet, kunne vi skære faldskærmen af og hejse flyveren ned.

Det var selvfølgelig lettere sagt end gjort. Grenene var få, og lyset gav ikke mulighed for akrobatik. Men Bjørn gjorde alligevel et kunststykke. Han lagde sig, så lang han var, langs en tynd, svajende gren og fik linen lagt rundt om manden. Resten var let. Rebet blev kastet over en højere gren og ned til os, som greb fat og holdt fast. Filip skar trådene fra faldskærmen over med sin dolk, og vi sænkede langsomt og forsigtigt manden mod jorden.

Gårdejeren kom samtidig forpustet sammen med sin kone og Ingolf med tæpper og lygter; forsigtigt bar vi manden ind til ilden i hytten, hvor vi pakkede ham ind i tæpperne. Han syntes at have fået et kraftigt slag over skulderen – måske var der endda brud. Han var fortumlet, forsøgte at tale, men hans stemme var hæs og vanskelig at høre.

Han mumlede noget om tak. Jeg spurgte ham, om der var andre, som var sprunget ud. Han svarede nej; det havde været en én-sædet jager-maskine; han spurgte, om den nedstyrtede maskine havde anrettet nogen ødelæggelse. Jeg svarede, at det ikke var let at sige, da den var langt herfra, og jeg bad ham slappe af og prøve på at sove.

Ingolf bragte dårlige nyheder.

»Gården har jo ikke telefon«, hviskede han, »sønnen er taget til byen på sin knallert og kommer først tilbage sent i aften. Der er lige langt til de to nærmeste telefoner, enten kroen derovre eller telefonboksen ved vejkrydset i modsat retning. Hvad skal vi gøre?«

Jeg så op. Ingolf var hurtig og spændstig. Bjørn var stor og kraftig. Jeg besluttede at skaffe dobbelt sikkerhed for hjælp.

»Ingolf!« sagde jeg, »spring på din cykel og kør alt, hvad remmer og tøj kan holde, til kroen. Få fat i en ambulance og en læge og underret politi og militær. Bjørn, du kører i den anden retning til korsvejen!«

Næppe havde jeg sagt de sidste ord, før de to var på deres cykler. Vi andre kunne ikke lave andet end gøre det så behageligt for patienten som muligt – og vente.

★

Senere, da det hele var overstået, fortalte de to os deres oplevelser. Ingolf havde været uheldig. Han var kun kommet en kilometers vej, da han var stødt på en isbelagt strækning, hvor frosten havde sprængt en vandledning; han var væltet omkuld og havde slået sit knæ så slemt, at det var håbløst at prøve på at fortsætte.

Æren tilkom Bjørn. Han kom godt af sted. Vejret var fint. Han krummede sig sammen og stampede i pedalerne. Da han havde kørt en kilometer, blev vejen foran ham oplyst, men før han kunne nå at give tegn, var han blevet overhalet af en stor blå flyttevogn. Dens røde baglygte dansede foran ham, og han satte farten op. Han ærgrede sig over ikke at have opdaget vognen i tide, så han kunne være kommet med den og have sparet tid.

Der kom en stejl bakke, og Bjørn stod op og lagde kræfterne i pedalerne, så godt han kunne, mens han glædede sig over sin nyerhvervede cykels ydeevne.

Så gik det nedad, og Bjørn lod cyklen løbe. Vinden fløjtede i ørene, mens han anstrengte sig for at holde cyklen midt på vejen. Længere nede krydsede en række højspændingsmaster landevejen, og netop på det sted var der et skarpt s-formet sving.

Da han kørte ind i svinget, kom begivenhederne i hurtig rækkefølge. Han bremsede let og lænede sig til siden i den første kurve, fo'r med god fart ind i den anden kurve – og lige foran ham dukkede den blå flyttevogn op – holdende stille! Han drejede skarpt til højre for at undgå den, men opdagede i samme øjeblik, at noget, der lignede et kabel, spærrede vejen i en meters højde.

Der var kun én ting at gøre for at undgå at brase lige imod, og han gjorde det rent instinktivt, fortalte han. Han drejede til siden, slog bremserne i, krummede sig sammen, ramte kablet med skulderen og lod sig rulle.

Cyklen fo'r ud til siden. Fra sin liggende stilling så han, hvordan den sprang i vejret, hvorpå der lød et brag og sås et stort blåthvidt glimt, »som om der blev sat ild til en hel kasse fyrværkeri for næsen af mig!« fortalte han bagefter. Der lugtede af brændt metal.

★

En mand rejste ham op.

»Er du kommet noget til?« spurgte han.

»Næh«, svarede Bjørn.

»Så skynd dig med her hen til vognen! Men pas på den dér ledning – det er et højspændingskabel!«

Bjørn humpede efter ham. Han lagde mærke til, at den store blå vogn kom fra el-værket. Manden åbnede en dør bag i vognen og tog en telefon.

»Undskyld jeg måtte afbryde, men en cyklist kørte ind i kablet. Det er faldet ned over en lang strækning. En flyvemaskine er tørnet imod det. Send hurtig hjælp herud, og bed politiet spærre vejen. Du véd besked! Og så må du hellere for en sikkerheds skyld sende en ambulance herud, hvis vi skulle komme på sporet af piloten!«

»Jamen . . .« afbrød Bjørn.

»Et øjeblik . . . hvad er der i vejen?«

»Piloten sprang ud; han er ovre ved Askedal, hårdt såret!«

»Hallo. Send ambulancen til Askedal. Dér er piloten. Forstået? Jeg spærrer vejen her, så godt jeg kan. Slut.«

Manden rodede mellem noget værktøj i vognen og fandt en kraftig håndlygte.

»Tag den!« sagde han, »jeg bakker vognen tilbage på den anden side svinget og spærrer vejen med den dér. Du må standse færdslen på den anden side af kablet. Men kom ikke for nær! Kravl gennem hegnet dér og tag en omvej ind over markerne, rundt om masten derovre og tilbage til vejen igen.«

Bjørn havde en flænge i knæet og var øm over hele kroppen, men han sprang straks af sted med lygten i hånden gennem hegnet og henover den knoldede mark.

Han nåede frem til ledningsmasten, og så vidt han kunne se, var ledningerne ikke faldet ned dér. Han satte kursen mod landevejen og passerede undervejs smådynger af oppløjet jord og stumper fra maskinen.

Det var en lang omvej. Han snublede over en sten, og i faldet var det ligesom luften blev pumpet helt ud af ham. Han gispede efter vejret og kom atter på benene. Da han var godt 50 meter fra vejen, fik han øje på noget, som gjorde ham kold og klam – lyset fra to køretøjer, som nærmede sig! Han satte farten op; det var et kapløb mellem ham og dem. Han sprang gennem hegnet og trillede rundt i grøften på den anden side, mens han råbte og svingede lygten. Bremserne hvinede, og den forreste vogn standsede lige ud for ham. En politibetjent sprang ud.

»Hvad er der i vejen?« spurgte han.

»En højspændingsledning er faldet ned!« fremstammede han, »den ligger tværs over vejen. Kør ikke nærmere!«

Det sortnede for hans øjne. Resten var som

noget, han havde drømt. Han erindrede svagt, at en anden vogn var standset op bagved og nogle soldater sprunget af. Så blev han lagt ind i politibilen og faldt i dyb søvn.

Det var faktisk hele historien. Måske skulle vi lige fortælle, at flyveren – en jet-pilot – nåede frem til hospitalet i rette tid, så han nu ifølge de sidste meddelelser har det efter omstændighederne godt. Vi hentede Bjørns cykel, men vi har aldrig nogensinde set en sådan samling smeltet og krøllet metal. Bjørn var lige ved at tude, da vi fortalte ham det.

Oplevelserne var selvfølgelig det store samtaleemne ved næste tropmøde. Bjørn mødte op i god tid, godt forsynet med plastre og forbindinger.

»Det var ærgerligt med cyklen«, sagde jeg til ham.

»Åh ja«, sagde han, og jeg lagde mærke til, at han slæbte på en stor rygsæk, »men jeg véd, hvor man kan få en knippel cykel til 55 kr.«

Han trak en pose frem og rakte den frem imod mig.

»Tag et stykke!« sagde han, »det er første klasses chokoladefuskeri!«

Han så en smule selvbevidst ud, da jeg fangede hans blik.

»Kun 40 øre for en pose!« sagde han.

Når det drejer sig om det »gå-på-mod«, som BP sommetider har talt om, så har Bjørn det ihvertfald – det er bombe-sikkert!

DEN *brogede* SIDE

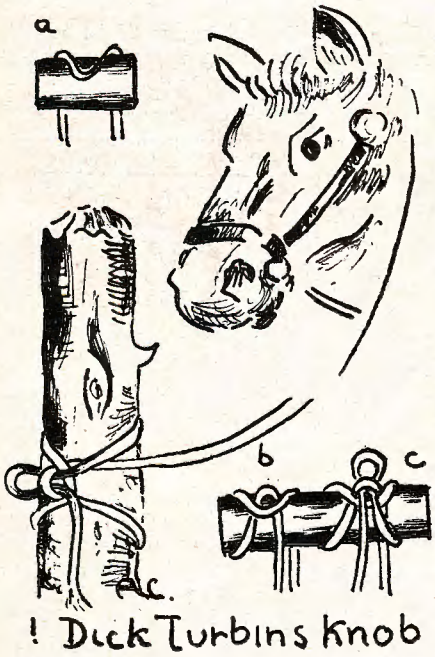

! Dick Turbins knob

Dick Turbin var en af det vilde vestens mest modige og hærdede cowboy's, han var tillige en af de mest snedige og udspekulerede derfor et knob, der var hurtigt at slå og endnu hurtigere at løse, det havde han mange gange, når der var fare på færde, kunnet ønske, når han i en fart skulle løse sin prægtige sorte hest Black Bess. Han fandt derfor det knob, vi nu kalder Dick Turbins knob, hvormed han blot ved et ryk i den rigtige ende af rebet kunne løse sin ganger længe før de andre, og det var ganske umuligt for Black Bess at trække knobet op. Takket være knobet fortælles det, at han flere gange reddede livet, når indianeroverfald eller hævnakter fra cowboyfjender var under hurtigt optræk.

Vi kan også få brug for knobet, idet det er langt det bedste slippestik, vi har.

Arne Christensen.

Ved hjælp af konservesdåser kan du lave nogle fine »stjerne-lysbilleder«. Med et søm slås huller i bunden, som stjernebilledet ser ud. Med en stavlygte kan du nu vise stjernebilledet på et stykke mørkt karton.

Et stykke kasseret autoslange er en glimrende holder til værktøj!

»Lassoen er kastet«.

Kender du nogle patruljer, der kan holde deres møder i en rigtig spejderhytte, og samles om pejsen, hvor der brænder en dejlig ild, der både giver varme og kaster et gyldent skær over patruljens medlemmer?

Det kan de fire patruljer, der er i Grev Gerts trop i Auning. De har med forældrenes hjælp bygget en stor hytte lige udenfor byen, og der holder de deres møder året igennem.

Forleden besøgte jeg troppen og fik en hyggelig sludder med Ørnepatruljen. Der var ild i pejsen som sædvanligt, og vi sad på træstubbe og så ind i flammerne, medens Lars, der er patruljefører, fortalte Ørnenes historie.

Det er ingen gammel patrulje.

Den blev startet sidste efterår, da der kom syv ulve fra flokken op i troppen. Lars blev fører, og begyndte at svejse drengene sammen til en stærk patrulje.

Den gamle Ørnepatrulje havde oplevet mangt og meget, derom vidnede de forskellige trofæer, som de havde vundet ved mange konkurrencer. Et sted stod et vikingeskib fra »Togtet til Vinland« og ved siden af hang den »nihalede kat« fra stabspatruljekonkurrencen sidste år. Der var også en »gylden pløk« fra Galøkken og mange andre ting. Der er noget at leve op til for de nye Ørne. – De hænger også godt i med arbejdet, så inden længe er alle mand II. kl. spejdere, og den dag de får mærket overrakt, vil de også få udleveret vandreskjoldet, for fem mand (de to andre var syge) har gennemført den 65 km lange tur. Det er en hård tur for nye spejdere og fortæller om det gode sammenhold, der allerede er blandt Ørnene. For stadig at lære nyt har Lars deltaget i divisionens patruljeførerskole i Rønde. Der var 45 deltagere, og de fik instruktioner i mange ting bl. a. nødhjælp-spejderstil-dagbøger-planlægning af ptr.-arbejde o. s. v. Altsammen noget der er brug for i det daglige arbejde.

Hidtil har Ørnene da også klaret sig godt i konkurrencen med de tre andre patruljer i troppen. I vinter havde de et natløb i Auning skovene. Det var en Nordpols-færd med mange svære opgaver. De skulle gå kompasgang, og et sted faldt en mand i en gletcherspalte, så han måtte hejses op i en bådsmandsstol. Et andet sted skulle patruljen tænde ild og få flammerne til at slikke så højt, at de antændte en raket, der hang over bålet. Under hele turen skulle patruljen medbringe en lygte med lys, den lavede de af en udhulet roe, og dens spæde flamme var alt, hvad de havde, til at lyse op i polarnattens mørke.

Spejderen med stjerne i nr. 1 var Jørgen Hansen, Randers. Han har fået tilsendt en bog fra Spejderforlaget.

Spejderen med stjerne bedes sende os sit navn og sin adresse*

Målet for patruljen er nu »Sante Fé«.

Lige siden den første februar har patruljen arbejdet ivrigt med forberedelserne til »Vildmarksfærden til Sante Fé«, og da jeg talte med dem, var de næsten færdige med alle opgaverne. De nøjes ikke med at snakke om sagerne, men fordelte i stedet for de forskellige opgaver imellem sig, så en lavede karavane pisken, en anden brændemærket o. s. v. På den måde kunne de til patruljemøderne få tid til at træne med de forskellige redskaber. Det går allerede fint med at kaste med pisken, men det er sværere at spinne.

VI BYGGER EN BORG **

ved Torben Søborg

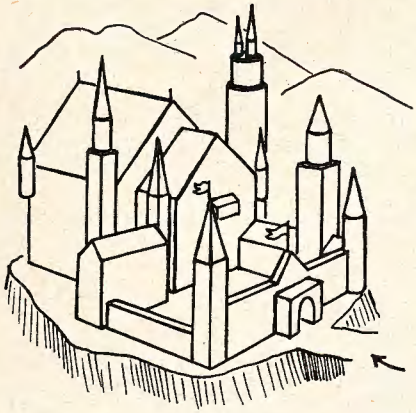

MIDDELALDEREN VAR EN UROLIG TID - DET VIDNER DE MANGE GAMLE BEFÆSTEDE RIDDERBORGE OM. HER ER EN RÆKKE TIPS TIL, HVORDAN DU KAN LAVE EN SÅDAN BORG, ENTEN EFTER ET BILLEDE AF EN RIGTIG GAMMEL RIDDERBORG ELLER EFTER DIN EGEN FANTASI.

BORGEN NEUSCHWANSTEIN I SYDTYSKLAND. BYGNINGERNE LAVES AF TRÆKLODSER, TÅRNENE AF FIRKANTEDE LISTER OG RUNDSTOKKE

TIL HØJRE HAR DU IDEER TIL PORTEN OG TIL VENSTRE FORSLAG TIL MURENE.

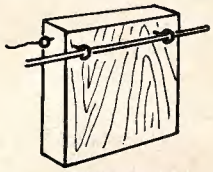

SKYDEPORT

SVINGPORT

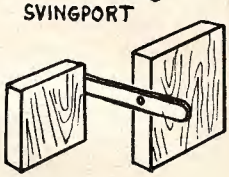

LØFTEPORT

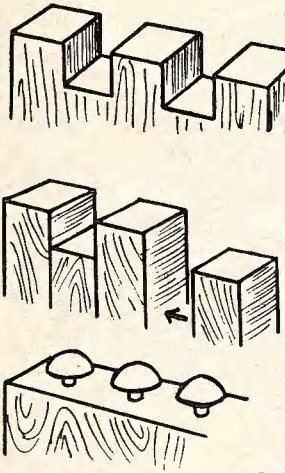

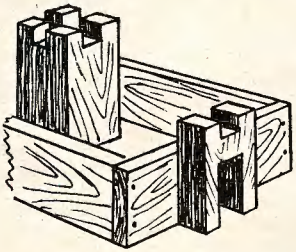

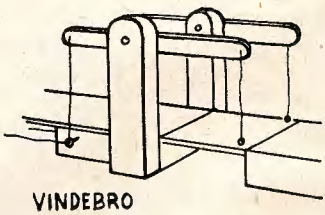

VINDEBRO

DET ER BEDST AT BYGGE BORGEN OP PÅ EN KRYDSFINERPLADE. LANDSKABET KAN OPBYGGES MED HØNSENET OG PAPMACHÉ (AVISPAPIR, INDSMURT I TAPETKLISTER OG ÆLTET GODT). MAL MED PLAKATFARVER OG LAKER TIL SLUT.

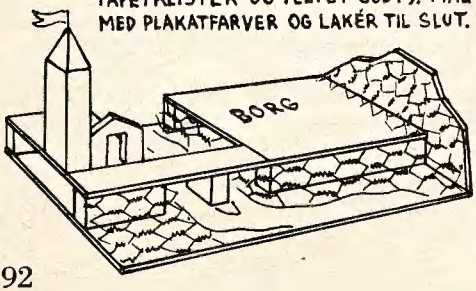

BORGEN SPØTTRUP I SALLING VED LIMFJORDEN.

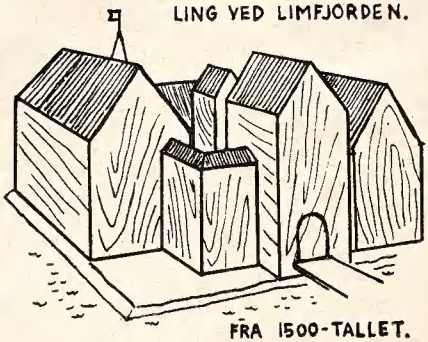

FRA 1500-TALLET.

ORDET FRIT

Kære Væbner!

Jeg synes, det er meget urimeligt at vente med at sætte »fototipsene« i Væbneren, til det »engang bliver forår, og fotosæsonen begynder«. Det er efter min mening fotosæson hele året, også om vinteren, og hvorfor ikke begynde at få »tipsene« i god tid, så man kan få fornøjelse af dem, når lejligheden kommer.

Foto-ugle.

Kære Væbner!

Et ord fra en bekymret PF:

Nu, da Apollon endelig har indgydt mod i mig og blæk i min fyldepen, vil jeg hermed protestere skarpt og kraftigt mod »Væbneren«s nye udseende. Det ligner mere et kulørt serieblad end et spejderblad! Hvorfor beholdt det ikke sin oprindelige størrelse, og hvad er det for nogle tegninger på forsiden? Næ, da var den gamle »Væbner« meget bedre. Og desuden, kan landspatruljekonkurrencen ikke blive afviklet senere? Netop i denne tid har mange patruljeførere landet over eksamen, og hvorfor skal deres patruljer blive dårligere, bare fordi førerne skal have eksamen? Det er et spørgsmål til korpsets samvittighed.

Med venlig hilsen og håb om, at sagen vil blive taget under overvejelse.

»Heron« - Klaus Jensen, Brandsbøl
pr. Nordborg, Als.

Kære Væbner!

Det første nummer i det ny format lover godt, bare det vil blive sådan ved; men væk med de annoncer, der ikke kommer spejdere ved.

Instruktioner i »Væbneren« er gode, lad dem fortsætte, trods klager.

Kunne vi ikke få lavet et samlermærke, det er der mange, der vil være glade for.

Lad os få skråhuerne væk og spejderhattene frem i stedet, det ser mere spejdermæssigt ud.

Hurtige Falk.

Kære Væbner!

Må jeg meget kraftigt protestere mod, at spejder-krydsen ikke er større; det var noget andet, hvis den fyldte en hel side.

Rappe Hjort.

Semaforflag.

Kære »slumrende lagenpose«! — Det er rart at være for klog; men det er ikke altid, den glæde er vedvarende. Du kritiserer Depotets annonce for, at de to semaforplader (ikke flag) er ens. — Det er rigtigt, at »Spejderliv« siger, at de skal være af forskellig farve; men er det dermed givet, at de »skal« være forskellige? I Sverige er de ens, i England er de ens (»must be of the same colour« (Boy Scout Tests«)), i De Forenede Stater er de ens. — Grunden er indlysende: så kan de begge passe til baggrunden; ellers vilde det hvide flag (plade) være dårligt mod lys baggrund og det røde dårligt mod mørk baggrund. Omhyggelige prøver har vist, at 2 ens flag (plader), gule med karmoisinrød stribe, ses bedst mod al slags baggrund. Langvarig erfaring har vist, at man arbejder særdeles effektivt med dem således.

Kritik skal gerne være rigtig!

Bent Rasmussen.

Kære Væbner!

Jeg vil først takke for, at bladet bliver ved med at være et »Spejderblad« og ikke et »drengeblad«, for det er da ikke ene drenge, der er i vort gamle korps.

Bladets udseende har skuffet mig en del; men heldigvis er det jo ikke bladets udseende, men indhold der betyder noget.

Jeg er meget glad for, at der er Woodcraft med denne gang, for jeg tror, at den natur, vi nyder godt af, bliver meget lidt omtalt blandt spejdere, og det kan vi ikke være bekendt. Lad os så være enige om, at det nye år må blive et »Woodcraft år«.

Jeg er meget imod, at der er så mange annoncer, som der er i dette nummer. Vi får jo katalog fra depotet hvert år, så jeg synes ikke, at det er nødvendigt at have det i Væbneren også.

Falkevinge.

Kære Falkevinge! Annoncer er en indtægt, som vi ikke kan undvære. Én helsides annonce svarer til korpsafgift fra en gruppe på 50 mand for et helt år! Red.

Kære Væbner.

Findes der en liste over hytter til lejr- og week-end-brug indenfor korpset? Det er et spørgsmål, som jeg tit bliver stillet. Dertil kan jeg kun svare ja, for jeg ved, at der har gjort det; men den er ikke ført op til dato i mange år, såvidt jeg ved. Er det ikke for dårligt? Det synes jeg.

Flokass. Poul M. Sørensen.

Hvorfor skal I altid bruge min jakke til bårebygning? (THE SCOUT.)

Kære Væbner.

Det er med glæde, jeg modtager Væbneren i dens nye form, og ligeledes tak for mindenummeret for B. P., det er smukt.

Kan vi ikke få en instruktion i Væbneren, om hvordan man skal behandle de afrikanske bøffelhorn, Depotet averterer med.

Med venlig hilsen
Preben Hansen.

Kære Væbner!

En spejderkammerat og jeg har besluttet at lave en modellejrplads til at stille op i vort lokale, men vi vil gerne vide, hvordan vi bedst laver en sådan?

Med spejderhilsen
Stræbende falk, Hjordkær.

På forhånd tak!!!

Svar: I al korthed: Lav skitse af lejrpladsen først — dernæst alle de ønskelige lejrarbejder, telte o. s. v. — med h. t. bunden, så er der flere muligheder: Krydsfinér, gips, ler (revner let!) Prøv jer frem! Red.

Er der erfaringer andre steder fra?

Kære Væbner!

Kunne det ikke være dejligt, hvis der var noget der hed en sommeruniform til brug i lejre i stedet for den anden, der for det første falmer og bliver grim af den megen sol og for det andet er tung og varm? Man kunne f. eks. lave den af form som en tennisbluse eller blot farve en sådan grøn og så sy et korpsmærke på brystet. Falken ville ofre sin ene klo for denne sag.

P. s. Jeg håber, der kommer endnu flere instruktioner til duelighedstegn!

Jagende falk.

SPEJDER JUL's *konkurrencer*

Også 1956-udgaven af Spejder Jul blev en stor sukces! – De fire spejderkorps solgte 121.000 eksemplarer, og alt blev udsolgt fra alle fire korpskontorer. Der var også i år troppe, som ikke fik Spejder Jul, fordi de kom for sent med deres bestilling

Og postbudene har haft travlt med at bringe de mange løsninger på »Nøddeknækkeren«s opgaver til redaktionen. Og der var også mange fine arbejder til »Stjerneopgaven«.

Nu er det spændende, om du kender nogle af nedenstående mange vindere. Er du selv vinder, er spændingen udløst, idet alle vinderne har fået tilsendt deres præmie fra Spejder Juls redaktion.

Nedenstående er udtrukket i konkurrencen om »Nøddeknækkeren«s præmier:

1. Knud Sterregaard, Hjortøgade 8, 3. København Ø.
2. Ninna Thomsen, Frølichsvej 38, Charlottelund.
3. Carsten Walther, Vængevej 70, Hundested.
4. Jens Verner Hald, »Råegård«, Sevel pr. Vinderup.
5. Olav Pedersen, Lundvej 25, Varde.
6. Dorte Halvorsen, Enighedslund 5, Ålborg.
7. Jytte Skouby, Østervoldgade 85, 1. Nyborg.
8. Freddie Nielsen, Holsteinsgade 45, København Ø.
9. Else Popp, Midlerkampsvej 8, Nakskov.
10. Frede Lorenzen, Løgumgård pr. Løgumklotser.
11. Aksel Sørensen, Nørskov pr. Fårvang.
12. Bent Fich-Olsen, Drewsensvej 19, st., Odense.
13. Vibeke Rambøll, Dronninggårdsallé 40, Holte.
14. Peter Hyldebrandt Hansen, Skolebakken 20 B, Virum.
15. Hanne Olsen, Præstelængen 30, 2., København NV.
16. Flemming Skov, Skovbogade 20, Kolding.
17. Birte Rasmussen, Carl Møllers allé 36, Søborg.
18. Lena Hestbek, Hovedgaden, Nordby, Fanø.
19. Inge Bach, Fredensgade 4 B, Randers.
20. Jørgen Bentzen, Toksværd Præstegård pr. Holme Olstrup.
21. Karin Delfs, Ortenvej 12, Varde.
22. Hanne Bredmose Jensen, Kongensstræde 57, 1., Fredericia.
23. Bente Didriksen, Fuglsangsallé 82, Århus.
24. Lars Munk Jensen, Søndergade 20, 2., Horsens.
25. Jess Pedersen, Møllevænget 35, Sorø.
26. Per Møller Rasmussen, Randersvej 41, Hammel.
27. Grete Møller, Snellemark 15, Rønne.
28. Annette Bondesen, Hybenvej 38, Virum.
29. Liss Bøving, Jægersprislejren, Jægerspris.
30. Jette Nielsen, Rosenvangsallé 212 E, Højbjerg v. Århus.
31. Ingelise Schou, Pilevang, Vestermarie pr. Lobbæk, Bornholm.
32. Hanne Sund, Jernbanegade 13, Roskilde.
33. Fritze Corneliussen, Rydsmarken 3, Maribo.
34. Knud Ervolder, Utoft, Løvlund.
35. Peter Jylov, Parkvej 10, 2., Vordingborg.
36. Børge Hartung, Følfodsvej 30, Københ. S.

»Spejder Jul«s Stjerne-opgave.

Vindere blev:

1. præmie:
Gerner Jørgensen, »Cama«, Lohals.

Ekstra præmier:
Suzanne Beck, Godthåbsvej 4, København.
Jess Pedersen, Møllevænget 35, Sorø.
Kirsten Damgaard, Ulstrupvej 11, Hvidovre.
Marianne Pedersen, Møllevænget 35, Sorø.
E. Thiel, Løsning.

SENIOR-SPEJDEREN

Nyt om fjeldhiken i Norge.

Efter at vi nu har fået opgivet priser på forplejning og overnatning på hytterne langs den planlagte rute i Jotunheimens fjeldmasser, kan vi meddele den nøjagtige pris for sommerens stortur. Det bliver 275 kr., hvilket er billigst for en sådan oplevelse. Ganske vist er det noget mere end først angivet, men *til gengæld er hiken blevet forlænget til at vare 14 dage.* Start fra København 29. juni og hjemkomst 15. juli. Af hensyn til terrænet og det lagte program, som ikke blot rummer dagsmarcher, men også konkurrencer, kompasgang, fjeldklatring og bræ-kursus, medføres ikke telte. I stedet overnattes i turisthytter.

Turen går gennem Norges mest interessante og skønne egne, og I vil komme til tops på både Galdhøpiggen og Glittertind, Norges to højeste punkter, ca. 2500 mtr.

Indmeldelsesfristen er senest 1. juni, men allerede nu kan interesserede få nærmere oplysninger ved at skrive til korpskontoret.

Forskerfærden.

Kender du seniorspejderplanen til bunds? Vil du være med til at få den rigtige stil over jeres seniortrop?

Så tag med på FORSKERFÆRDEN i Mosehuset. Her oplever du seniorspejderarbejdets alsidige virke, lærer om komitéarbejde og programlægning, prøver kræfter med kammerater fra hele korpset i spejdersport og idræt, får udvidet din viden om moderne teknik, samfundslivet og internationalt samkvem. Du får selv lov at planlægge og lede arrangementer af højst forskellig art. Taleteknik, tilrettelægning af rejser og meget andet indgår i programmet.

Tilmeldingsblanketter med yderligere oplysninger kan efter 1. april rekvireres på korpskontoret. Kun de bedste seniorspejdere kan deltage og kun med gruppeførerens anbefaling. Kursus begynder lørdag d. 13. juli og slutter søndag d. 21. juli (ikke som meddelt d. 20.).

Tag på Forskerfærden til glæde for dig selv og til gavn for din trop.

Sveriges Scout Förbund indbyder dig!

Traditionen tro afholder Sveriges Scout Förbund også i sommer en lang række interessante seniorscoutkursus, hvor vi er velkomne til at deltage. Måske er det noget for dig, altid morsomt at komme ud og se, hvordan andre gør det.

Göransborgkursen i Skåne er et seniorkursus med hele det store program. Kun for over 16-årige. Prisen er 200 sv. kr. for 3 uger.

Moped-kavalkaden er en knallerttur fra Uppsala til Stockholm. »Guld-Elon«, en af Sveriges kendte speedwaykørere, følger med

og underviser i motorpleje og køreteknik. Tidspunkt: 9.–18. juni, tilmelding senest 1. maj. Prisen bliver 70 sv. kr. + benzin og rejse til Uppsala.

Kanohiken går i år ad elvene og søerne langs den svensk/norske grænse. Fra 5. til 14. juli. Ca. 100 sv. kr. + rejse til startsted i Värmland. Svømmefærdighed og kendskab til kanosejlads nødvendig.

Motorbådregatta sejler fra Saltsjöbaden langs kysten til Kalmarsund og tilbage den 3.–12. august. Prisen bliver 100 sv. kr. + rejsen. Store, gode motorbåde er til rådighed.

Biscaysejladser. Med forbundets havkrydser »Biscay« foretages 5 togter til svenske, norske, tyske og danske havne. Lige noget for søspejdere over 15 år. Tidspunkterne bliver 8.–21. juni, 26. juni til 9. juli, 12.–25. juli, 28. juli til 10. august og 14.–27. august. Prisen 85 sv. kr. + rejse til udfartshavn.

Nærmere oplysninger fåes ved henvendelse til korpskontoret. For alle arrangementer gælder, at man skal tilmelde sig i løbet af april og senest 1. maj.

Seniorspejdermesterskabet.

For fjerde gang afholder Københavns distrikt turnering om seniorspejdermesterskabet. I år bliver det 13. og 14. april et sted på Sjælland. Der konkurreres i bivouakbygning, pionerarbejder, træfældning, ildtænding, orienteringsløb, morse, primitiv madlavning, bueskydning. Konkurrencen er et parløb. Alle grupper har fået tilmeldingsblanketter tilsendt midt i marts. Interesserede senior-par, også fra andre troppe end københavnske, kan endnu nå at deltage, hvis tilmeldingen er sendt *inden 8. april* til: Erik Parup, Hyltebjergallé 67, Vanløse.

SPEJDER-KRYDS NR. 3

Kryds'en er denne gang en noget anden type. Du skal blot indsende den sætning, der fremkommer i de indrammede felter. Altså ikke noget med at klippe bladet i stykker – vi skal blot have de tre ord. Husk at mærke kuverten udenpå med »Spejderkryds nr. 3«. Senest den 20. april!

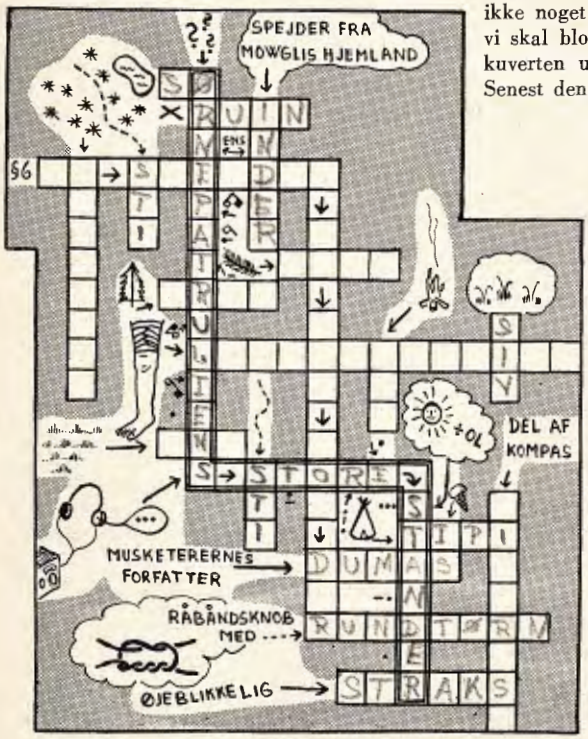

Løsning på Spejder-kryds nr. 2:

– B P – A L – M O S E
– R E S T – – – L Ø N
– O R I O N N V – – G
– W – V M – – E – – –
– N – – – U D R Å B –
– S T E N D Y S S E –
– E – U – R R – T D –
– A – R – Å – – E – U
– – – O – B P – D A L
H V E P S – E – E L V
– – N A T U R – T – E

Vindere i nr. 1:
John Korsgård, Lundgade 8, Ulfborg — Sten Kirk, Gothersgade 145, Kbhvn. K. — Bent Andersen, Stoense pr. St. Snøde, Langeland.

Vindere i nr. 2:
Hans Hansen, Friskmarkgård, Gram — Hans E. Olsen, Klaksvig, Færøerne — Niels Lemming, H. C. Andersensvej 3, Aabyhøj.

Præmierne er tilsendt de udtrukne vindere (gavekort til depotet à 10 kr.).

SPEJDERAVISEN

Vi kan fortælle

– at de fire spejderkorps i Odense indledte BP-arrangementerne med et fælles byløb den 17. februar, arrangeret af Sct. Georgsgilderne. Ialt deltog 320 hold, og præmieoverrækkelsen fandt sted ved den store BP-fest i Fyns Forum den 22. februar.

– at 31 spejdere i Grev Chrestens trop har gået ialt 1980 km som led i en patruljekonkurrence, hvor man bl. a. skulle erhverve vandreskjoldet samt lave en telegrafnøgle og bygge en sydpolarslæde stor nok til at bære patruljens udrustning.

– at KFUM-spejderne i Hillerød har haft deres årlige rævehalefejde, og i år gik turen på ekspedition til Mars. »Musvaagerne« sejrede.

– at de fire spejderkorps i Slagelse i fællesskab lavede en papirindsamling til fordel for Ungarn. Spejderne næsten druknede i papir, som omsat i penge beløb sig til 831 kr., der via Røde Kors er kommet flygtningene her i landet til gode.

Nakskov-spejderne samler ind til altersæt.

I Nakskov skal der bygges en ny kirke, Stormarkskirken. Måske vil det vare længe, før kirken rejses, for der mangler penge til byggeriet; men KFUM-spejderne i Nakskov gruppe har ved siden af de andre opgaver i Baden-Powell året besluttet at samle penge til indkøb af et altersæt til den nye kirke. Et altersæt i sølv er kostbart. Det består af en kalk, en kande, et fad og en sølvæske, og det koster tilsammen ca. 2000 kr. Pengene skaffes gennem indsamling af brugte aviser, og spejderne har allerede samlet over en ton. Pengene vil blive indsat på en bankbog, hvor de kan trække renter, indtil de skal bruges i den færdige kirke.

Mindste mønt

Indsamlingen 1957 er i fuld svingt. I løbet af årets to første måneder er der til missionsudvalgets giro 5494 (adr. Otto Rudsgade 9, Århus) indkommet kr. 327,02, og det siger missionsudvalget hjertelig tak for til grupperne i Rønnede, Vodskov, Hatting, 2. Randers, Ørtroppen i Odense, Allingåbro, Vejerslev, Tårnby, Sct. Jørgens gr. i Alborg, Gentofte div. samt deltagerne i vinterlejren på Houens Odde. For 60 kr. til missionsudvalgets blad UDSYN takker man Rønnede gr., 4. Kolding trop, Nord Vest-div., Gærum og Sct. Jørgens gr. samt Thiesen, Haderslev. Og så håber vi, at også DIN gruppes navn må komme til at figurere i denne rubrik i løbet af 1957. Vær med til at hjælpe vore spejderkammerater ude på missionsmarken! **Mu.**

For gruppe-blads-interesserede.

Gruppebladskonkurrencen 1957 er i gang med 28 deltagende blade, som har udvekslet deres marts-numre og nu er i færd med at bedømme hinandens blade. 16 af de 28 blade deltog i konkurrencen året før, og flere af dem bærer præg af (og giver udtryk for), at de har

lært meget af den første gruppebladskonkurrence, hvis formål jo netop også var at hæve korpsets gruppeblads-standard. Det endelige resultat af gruppebladskonkurrencen vil blive offentliggjort her i SPEJDERAVISEN i juni. **red.**

116 KR. ER BUDT ...

første gang, anden gang, tredie gang! Kun 116 kr. for en dejlig kransekage, som blev solgt på amerikansk auktion ved 1. Vodskov gruppes forældrefest i Langholt missionshus.

Divisionschefen holdt aftenens festtale om trofasthed og tjenersind — derefter gik det slag i slag. Først opførtes »Grev Geert af Randers«, og under kaffebordet »Pyramus og Thisbe«, som mange af os husker fra Solskinslejren på Bornholm. Der solgtes amerikansk lotteri med et væld af fine gevinster, som var skænket af byens forretningsfolk. Til sidst oplevede forældrene en lille del af et lejrbål med sange, schetches o. s. v. — Det blev sent, inden pastor Madsen sluttede med andagt. **Hansj.-**

Hørsholm: Niels R. Hartman, Jens Godvin, Peter Johansen, Niels Villum Hansen, Gunnar Martens, Palle Lenzing, Olfert Dickmeiss, Svend Erik Pedersen, Niels Johansen, Finn Nedergård, Mogens Lessel Christiansen.

Åbyhøj: Jens Jørgen Olsen.

Hasle (Århus): Vagn Christensen, Poul Erik Munkholm, Per Laursen, Holger Møller Nielsen.

Filip: Ove Stenberg Jensen.

SÅ TA'R VI ET NAP
for
LANDSLOTTERIET

Gaudeamus på hårdt terrænløb.

Stabspatruljen »Gaudeamus« i 1. Haderslev gruppe har haft et hårdt 12 km's terrænløb. Man trak simpelthen en lige linie fra startstedet til lejrhytten ved Avnevig og opgav kompasretningen, mens kortene blev forseglede. Det var mørkt, så man måtte klare sig med stavlygten og kompassets selvlysende punkter. Man måtte igennem skove, levende hegn og trådhegn (optalt til ca. 75 stk.). Det værste stykke var dog sumpen i bunden af Avnevig. I vinterens storme er den bro, som gik over den fire meter brede å, blevet revet bort. I stedet ledte en stedkendt dreng patruljen til en anden »bro«, bestående af to telefonmaster. Alle kom tørskoede over, og fire timer efter starten endte man kun 50 m øst for målet – hytten. En rigtig mandfolke- og stabspatruljetur!

Baden-Powells fødselsdag blev fejret

ved fester landet over. Overalt stod de 4 danske spejderkorps bag arrangementerne, hvorved spejderbroderskabet blev understreget. Det er naturligvis helt umuligt at få plads til her i SPEJDERAVISEN at give referater af alle disse fester, men mon ikke de fleste er forløbet ligesom festen i Århus-hallen, hvor 4.000 gule, blå og grønne fyldte gulv og balkoner omkring platformen midt i salen. Man mærkede det store fællesskab, når råb, spejdersange, kanons og klapsalver rullede gennem hallen. Statsskovrider Jens Hvass fra Rold skov fortalte om BP, og der opførtes et ridderspil under fin udnyttelse af lys, farver og dragter, inden biskop Skat Hoffmeyer sluttede aftenen. Det vakte begejstring, da der under festen kom en stor flot buket blomster »Med lykønskning på festdagen til spejderne fra FDF i Århus«. Ind imellem spillede de blå pigespejderes orkester, grønne drengespejdere viste spinning og ungarsk vandmand, og man hørte BPs stemme.

Kære spejderkammerater.

Endelig vil jeg skrive til jer og fortælle lidt om vores trop i Frederikshåb.

Troppen hedder »Otto Fabricius«, en mand vi aldrig glemmer. I 1750 kom han fra Danmark til »Ilivilaqssuk« ved Frederikshåb, og lidt efter lidt lærte han grønlænderliv og fik en kajak, så han kunne fange sæler og andre dyr. Han boede i en lille hytte og talte grønlandsk. Han oversatte for første gang Bibelen til det grønlandske sprog. I Frederikshåb står en stor sten ved kirken, og på stenen er en mindeplade.

> »Han elskede grønlænderne, lærte dem om den levende Gud, levede sammen med dem i alt. Var fangernes lige i mod på havet og underviste om vort lands dyr og dets sprog«.

Det står der. Jeg håber, I forstår vort tropnavn.

Vi har allerede lavet julepynt til fattige folk.

Spejderhilsen og godt nytår til alle spejdere.

Karl D. Petersen, tropfører.

Også en løsning af julegoodturn.

I III. Kingo gruppe søger vi hvert år at løse vor julegoodturn på en tilfredsstillende måde – økonomisk set. Foruden at gå med julelister til fordel for menighedens juleindsamling gik vi i år igang med et juletræssalg uden for Kingoskirken. Overskuddet skulle så ubeskåret gå til indsamlingen.

Med bistand fra gruppekassen og med gruppens seniorspejdere som arrangører åbnedes salget den 12. december. På grund af skolegang kunne der imidlertid først åbnes kl. 15,30, hvilket ikke viste sig at gøre noget. Folk kom blot efter dette tidspunkt, da de var klar derover.

For ikke at tage munden for fuld købte vi 3 snese grantræer i blandet størrelse til 65 kr. snesen. En ædelgran, der i indkøb kostede 15 kr., havde vi held til at sælge for 30 kr. Ved hjælp af tricykler blev træerne bragt til udsalgsstedet.

Dels gennem præsternes agitation ved hvert menighedsmøde, der blev holdt i kirken, for vort juletræssalg, dels ved en annonce i Kirkebladet samt den service, at vi bragte træerne ud den dag, folk måtte ønske det, bidrog til, at vi fik solgt selv de værste træer. Godt nok var vi lidt betænkelige, da vi åbnede fredag den 21. december, thi vi havde endnu 30 træer, men det varede ikke længe, for da vi lukkede, var det med en 100 kr.-seddel i lommen og havde dermed fået udgifterne dækket.

Med to patruljer til rådighed lykkedes det seniorpatruljen at få bragt de over 30 bestilte træer ud på mindre end 2 timer.

I gruppen var man nok klar over, at der ville blive et klækkeligt overskud, men at det blev trecifret: 164 kr. var dog en overraskelse.

Travle Husmår.

Fredens sogns gruppe

i Roland Philipps division udsender et gruppeblad ved navn »Bjørne-tjenesten« – og det vrimler med bjørne i bladet: gråbjørne, snedige bjørn, Ursus og Ursula, lille bjørn, Malay, tavse bjørn, Elbjørn o.s.v. – og I. Viby J. gruppe er blevet så stor, at den nu foruden spejderbladet »Mejsen« også udsender »Egebladet«, som i sit første nr. bl. a. kan berette, at troppen har vundet »kampen om røgvenderen«. Vi byder de to nye blade velkommen i gruppebladenes række, som dermed er nået op på 80.

Kære væbner red.!

Jeg må osse sige, som du siger i decbr.-nummeret af Væbneren«, at der tit sker noget. Nu skal du bare høre:

Her i Haderslev startede vi i hin tid en stabspatruljetræning. Vi lagde ud med en vildmands-week-end, der nok kunne gøre mænd tavse. Øsende regn og så bivuakering i skov, jo det var lige til at få pip af, men man kan ikke sige, det piplede ind med vand til os om natten (det ka' la' sig gøre). Nu ville vi jo prøve korpsets sidste skrig –

Hasle (Århus): Bent Andersen, Hans Erik Møller Nielsen.
Tørring: Gunni Bjørnskov, Knud Berg Hansen, Anders Laursen.
Filip: Hans Hjelmroth.
Rinkenæs: Jens Ove Christensen, Jørgen Glovinsky.
Allingåbro: Jens Anker Engvang Hansen, Kaj Holst Jørgensen, Max Thomasen, Kaj Thomasen.
Bellahøj: Mogens Bjeverskov.

Rinkenæs: Poul Møller, Børge Hansen, Jens Ove Christensen, Ernst Trojahn.
Hasle (Århus): Poul Erik Munkholm, Poul Hassager, Holger Møller Nielsen, Per Laursen, Jørgen Rasmussen, Vagn Christensen.
Hørsholm: Peter Johansen.
Kongsted: Preben Christensen, Jørn Nielsen.
Tørring: Anders Bruun Laursen.
Humlum: Bjarne Kjær Nielsen, Bo Trelborg.
Tørring-Heldum: Poul Erik Pedersen.
Hans Egede: Gert Schultz.

Husker du at betale dit kontingent?

Korpset har fået nogle klager fra gruppekasserere, som er meget kede af, at spejderne ikke er flinke til at betale deres kontingent — og da »Væbneren« skal betales ret omgående til korpset, er det nødvendigt for gruppen at få pengene rettidigt ind. Prøv om det kan blive bedre i fremtiden. Vi skal allesammen have orden i vore pengesager, det siger din far og mor sikkert også.

Hørsholm: Jarl Rosenørn, Holger Knudsen, Christian Dickmeiss, Jørgen Jensen, Erik Johansen, Finn Dalum Petersen, Peter Aaboe, Michael Gautier, Klaus Bo Jensen, Kjeld Zeruneith.

Sct. Knud, Odense: Gregers Andersen-Alstrup, Wilburt Jensen.

1. Haderslev: Kjeld Friis-Hansen, Niels Bork, Bertel Dall, Egon Christensen, Jørgen Hansen.

2. Haderslev: Jørgen Sparlund, August Rohweder, Günther Ralfs.

Viby, Jyll.: Bent Strand, Henry Pedersen, Jens V. Sørensen, Sven Erik Sørensen, Thorkild Lund.

Brovst: Hans Chr. Lærskov, Knud Børge Pedersen, Kronborg Stentoft.

Tørring-Heldum: Karl Hovlind.

Vorning: Bjarne Jensen.

Hvidding: Ole Olesen, Kaj Hansen.

Åbyhøj: Hans Jørgen Mølgaard.

Bellahøj: Jens Mikkelsen.

Allingåbro: Jens Anker Engvang Hansen.

Rinkenæs: Børge Hansen, Poul Møller, Jens Ove Christensen, Ernst Trojahn.

Humlum: Jørgen Poulsen.

Tørring: Henrik Guldahl Pedersen, Gunni Bjørnskov, Knud Berg Hansen, Herluf Skov Hansen, Anders Laursen, Poul Pedersen, Arne Jørgensen, Henning Nielsen.

Hasle (Århus): Poul Hassager, Poul Erik Rasmussen, Jørgen Rasmussen, Ole Cortsen, Jens Erik Mortensen, Jørn Tønning Andersen, Erik Alfred Jensen.

Otterup: Poul Ulrik Nielsen, Mogens Hansen, Jørgen Rasmussen, Paul Birktoft.

Kongsted: Jørn Nielsen, Poul Nielsen.

eller et af dem. *Foliomix* (à la vildmand). I øsende regn – resultatet bekendtgøres ikke. Men her fik vi lugtet til vildmandslunten og sikkert ikke for sidste gang.

Men hele træningen var nu ikke en vildmand. Vi havde møde hver 14. dag med opgaver, og vi lærte en masse eller havde chance for det, takket være lærer Sletved, Kolding, som nok kunne sætte gang i kludene. Vi gennemgik hele I kl. pr. o. m. a., og bl. a. var 25 km vandreturen et helt kap. for sig. Den foregik i efterårsferien, og dagbøgerne taler deres tavse, spændende sprog om, hvad sp. får ud af sådan noget.

Så prøvede vi – for os i hvert fald – noget nyt, nemlig en lørdag aften-nat-tur, hvor vi tog resten af I kl. pr. Den bød både på dramatik og sp. humor. Det helt rigtige bælgmørkenatløb, og så var der jo kun 2 mand på hvert hold. Under brobygningen var to mand så heldige at dumpe i Haderslev dam – uha! men de fuldførte.

Som afslutning på hele træningen holdt vi i decbr. julemøde. *B. D.-H.*

Ih, hvor der gåes!

3. Kingo gruppes blad FIDIBUS fortæller, at troppen har fået to vandrefugle – Kurt og Børge fra »Hermelinerne« har i efterårsferien gået de 125 km til vandremærket.

SEQUOIA-STAMMEN, der er organ for 1. Nørresundby gruppe, melder, at Henrik og Fussie har gået 134 km på 60 timer og 17 minutter. . .

Kun 20 år gammel døde en af vore dygtige, unge førere, skotøjsekspedient Arne D. Mortensen, den 2. marts efter kun få dages hospitalsophold. Det er endnu så ufatteligt for os, at vi ikke mere har ham iblandt os, og vi forstår ikke, at han skulle tages herfra i så ung en alder; men vi må tro, at Gud også har en mening med det, og vi tror, at Arne var beredt til at møde sin frelser.

Arne var spejder lige fra sine tidligste drengeår, og han var det med liv og sjæl, en af dem, som vi i førerkredsen satte stor pris på og ventede os meget af. Allerede tidligt ville Arne vise, at han kunne stå på egne ben, og som 17-årig fik han plads i Århus, hvor han også hurtigt kom ind i spejderarbejdet. Soldatertiden blev overstået i ung alder, og sidste efterår havde såvel vi spejdere som Arnes forældre den glæde, at han vendte tilbage til Herning. Han gik ind i spejderarbejdet som fører, og vi føler det som et stort tab, at han ikke er mere. – Men vi er taknemmelige for de mange minder, vi har fra vor spejdertid sammen med ham. *Æret være hans minde.* *Førerkammeraterne.*

Spejderavisens adresse: HENRIK MUNCK, Otto Rudsgade 9. Århus

NYE SMUKKE BEVISER

for prøver og duelighedstegn

Optagelsesbevis, ulve 0.20
Optagelsesbevis, spejdere . 0.20
Bevis for duelighedstegn . 0.20
Bevis for II kl. prøven ... 0.20
Bevis for I kl. prøven 0.20

Trykt på karton — format som denne side.

TIL KONFIRMATIONEN

skal du bruge depotets flotte telegrammer.

Lilje i blindtryk, med kuvert 1,00

Farvetryk: Løberne, lurblæserne, signaløren, kirken, med kuvert ..... pr. stk. 1,00

Ny Testamente med lilje i guldtryk 5.25
Do. i læderbind med overfald 12.50

NYHED: *Huemærker*

Hovedbestyrelsen har nu godkendt et huemærke for spejdere. Det er en spejderlilje forsynet med 3 huller i spidserne til fastsyning 1.50

Vimpel, grøn filt med spejderlilje 1.50

Spejderstatuette i metal, 14.5 cm høj 24.50

I BP året skal du have:
BP-billede, stort farvetryk 4.50
Samme billede i mindre format 1.50

Eventyret om BP 5.75
På ridderfærd (af BP) 7.50
I livets skole 9.75

Vandkunsten 12, København K.

Central 7616
Giro 272 16

Det er der — vi allesammen handler! —

HAR DU LÆST korpsets lejrbrochure? Den ser sådan ud, og den er sendt til alle gruppeførere over hele landet. Deri kan du læse om alle de lejre og kursus, der bliver afholdt i år. Hvis du vil med på Rolandlejr, så bliver der denne gang fire forskellige lejre, deraf de tre på Houens Odde og en på Stoksbjerg på Sjælland. Vil du hellere med på en rigtig søspejderlejr, kan du også komme det. Den bliver på Thunø mellem Samsø og Jylland.

Der bliver også en lejr på Fyn for handicappede spejdere, og for seniorspejdere arrangerer korpset noget helt nyt, nemlig en forskerfærd. Med »Mosehuset« som base vil seniorspejderne drage på opdagelse i det skønne Nordsjælland, der vil blive besøg på store fabrikker, gamle slotte osv. Der vil også blive en udflugt til Sverige.

Vil du hellere på en rigtig »mannetur, kan du tage med på fjeldhiken til Norge, der vil du opleve spændende dagsmarcher i Jotunheimens vidunderlige fjeldverden.

Alt dette kan du læse om i lejrbrochuren, hvis du ikke har set den, så ved du nu, hvor den er.

Du skulle foreslå din gruppefører, at der blev hængt et eksemplar af brochuren op i troplokalet, så alle kan få den at se.

RÅDSKLIPPEN

KÆRE ULVE!

Det må have været et smukt og stolt syn i gamle dage at se en ridder i fuld rustning komme ridende gennem den grønne skov med skjold og lanse og vajende fjerbusk, når han tøjlede sin vilde stridshingst, der dansede af kamplyst. Og ved siden af red hans væbner, hans hjælper og ven, der også en skønne dag skulle slås til ridder.

I fredstid, når der ikke var noget at kæmpe for, plejede ridderne hver dag at ride rundt for at se, om de kunne få lejlighed til at hjælpe mennesker, der trængte til deres hjælp, især kvinder og børn. De var altid rede til at forsvare de svage mod de stærkeres overgreb. Ridderne og deres mænd var i gamle dage landets spejdere og ulve.

Til værnehelgen valgte ridderne Sct. Georg, fordi han var den eneste helgen, der var rytter. Han er også Englands særlige helgen – og desuden alle spejderes og ulves store forbillede. Derfor skal I kende lidt til hans historie:

Sct. Georg var født i Kappadokien i Lilleasien år 303 efter Kristi fødsel. Da han var 17 år, blev han soldat i rytteriet og blev snart berømt for sin tapperhed. Engang kom han til en by, hvor der levede en drage, der hver dag åd en ved udtrækning udtaget pige. Den dag, Sct. Georg kom til byen, var loddet faldet på kongens datter. Sct. Georg besluttede da, at hverken hun eller nogen anden derefter skulle dø, og derfor gik han uforfærdet løs på dragen, der levede i en sump i nærheden, og dræbte den.

Sct. Georg er et godt forbillede for ulve og spejdere.

Når han stod over for en vanskelighed eller fare, ligegyldigt hvor stor den var, var han ikke bange og søgte at knibe udenom, men han gik løs på den med al sin kraft. Skønt han kun havde et sværd som våben, gik han dristigt til angreb, gjorde sit bedste og fik overvundet den vanskelighed, som ingen før havde turdet gå i lag med.

Sct. Georgs dag er den 23. april. På den dag lægger alle ulve og spejdere særlig vægt på at tænke på deres lov og løfte. Husk det Sct. Georgs dag og tænk på og send hilsener til ulve- og spejderkammerater rundt i verden. (Baden Powell).

Kære ulvekammerater!

I november havde vi et forældremøde, hvor der blev sagt, at vi næste søndag kl. 9 skulle med far og mor en tur til N. A. L.s nye passagerskib »Bergensfjord«.

Søndag morgen stillede vi med vore cykler ved menighedshuset. Men det øsede ned, og af den grund kom der ikke ret mange. Vi, der var, blev enige om at tage toget ud til Nordhavns stationen. Men så kom der en fader med en bil, og han tog en del af os med.

Da vi kom ombord, blev vi modtaget af en kontorchef fra Ø. K. Men han havde desværre ikke tid til at vise os rundt, så vi startede selv, det var vel nok et flot skib. Salonerne var meget fine, med dansegulve, musiktribune og bar, hvor passagererne kunne køle sig ved en drink efter dansen. Tilsidst havde vi gået igennem så mange gange og på så mange trapper, at vi ikke anede, hvor vi var, men det var skæg. Vi så flotte kahytter, der var også en fyrste-kahyt, udenfor den mødte vi en kahytsjomfru med et stort fad med frugter, dem fik vi at dele, uhm! Vi fortsatte vor vandring og kom til kabyssen og konditoriet, og der fik vi lov til at spise alle de kager, vi kunne. Det var kræs.

Så steg vi igen opad og så på styrehuset. Da vi gik nedad igen, gik vi forbi en dør, hvor der stod maskinchef, han kom ud og talte med os, og det endte med, at han gav os lov til at se maskinen. Han ringede efter en fjerde mester, der kom op og kørte os ned med ele-

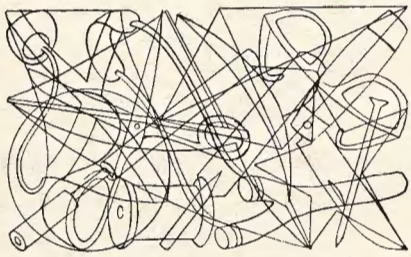

MÅNEDENS *konkurrence!*

er denne gang en forvirrende masse af mange forskellige ting. Kan du finde ud af, hvor mange og hvilke ting, der findes på tegningen???

Løsningen i juni-nr. af »Rådsklippen«.

Løsningen på opgaven i februar–marts nummeret var følgende: Vandhane nr. 5.

vatoren, ned til maskinen, der imponerede os. Fædrene fik en længere teknisk forklaring, og mesteren var særlig stolt over at vise dem noget der hed stabilisator, der modvirker slingren i høj sø.

Så endte vi oppe i baren, hvor vi plantede os i dejlige, dybe stole, og en tjener kom og serverede Coca-Cola for os, og vi fik mange fine tændstikmærker.

Det var en dejlig tur, og vi var hjemme igen kl. 14,00.

hilsen Darzee,
Søborg flok.

1. og 2. Tåstrup flokke
har lavet juledekorationer og uddelt dem til ældre og syge mennesker i Tåstrup og Torslunde-Ishøj.

Der blev lavet 30 i det hele, og på billedet ses nogle af 2. floks ulve med juledekorationerne, som de selv har lavet. Lørdag d. 22. om eftermiddagen gik 1. flok ud med dem, de havde lavet, og næste dag om formiddagen gik 2. flok ud med deres; alle steder, hvor de kom, ønskede ulvene de gamle glædelig jul, og hvis de ønskede det, sang ulvene julesalmer.

Pengene til at lave dekorationerne for havde ulvene selv sparet sammen ved at samle aviser.

Kære Tåstrup-ulve!

Hermed et stort wuf fra Den gamle Ulv til jer alle; det var fint klaret.

DEN NYSGERRIGE ULV

ønsker at vide, om man kan kalde en græssende hunhest for en »græshoppe«?

Månedens jungleord.

»Den gamle bjørn (Baloo) sagde intet, men tænkte så meget mere«.

Nye 2. stjerne ulve.

1. og 2. Tåstrup flokke: Darzee – Axel Kildeby og Henrik Diekelmann.

»Junglefolket«, 4. Odense flok: Mang – Jacala – Rama – Ikki.

»Junglens Sønner«, 3. Dybendal: Sona – Per Smith Nielsen, og Gråbror – Ivar Petersen.

Samuel flok: Tikki – William Vonsild, Tha – Bjarne Frederiksen, og Kala Nag – John Jeppesen.

Ringkøbing flok: Boe Larsen, Jørn Sand, Per Pape, Jørn Grønby, Mogens Ballegaard, Hans Jørn Krebs, Jørn Krebs Hansen.

Skive flok: Kjeld, Svend Jørgen, Poul Erik, Kaj Ove, Poul, Jørgen, Per, Andy, Carsten.

Stort whuff! – og til lykke.

Lange Wuf!

Operation legetøj.

Præmie for særlig fine indsamlingsresultater fik:

Waingunga-Brødrene, Vamdrup gruppe, Koldinghus lens div., Skialm Kvides flok, Sorø gruppe, Trelleborg div., Søborg flok, Hareskov div.

I »Legetøjsposten«s konkurrencer vandt følgende:

Frits Pedersen, Læsøgade 22, Ålborg. – Bjørn Ytting (Kotick), Junglens Sønner, 3. Dybendal. – Bent Holm, Skovsgård. – Jens Ring Langvad, Billesborgvej 9, Vanløse. – Kurt Andersen, Skovsgård, Vagn Jensen, do.

Alle præmier er sendt med posten.

O. L.

Vi var allesammen med til at uddele legetøjet, og her ser I Baloo sammen med 7 ulve, som skulle aflevere store pakker til vort sogns børnehave og fritidshjem. I kan tro, at børnene blev glade for legetøjet.

Kære ulve i Samuel!

Det klarede I jo flot. Stort whuff! – og fortsat god jagt. *Lone Wolf.*

Vinderne i Febr.-Marts konkurrencen

blev følgende ulve: Leif Sørensen, Brårup flok, *Skive.* Mowgli, Frank Laursen, *Fredericia.* Ferao og Gråbror, Polarulvene, *Hans Egede.* Thuu og Ikki, Firkløveret. 2. Roskilde flok. Arne Mortensen, Sahi, Rosenvænget flok, og Bjarne Hansen, *Næstved.* (Gavekort à kr. 5,00).

Da det var et dobbeltnummer af »Væbneneren«, giver vi denne gang dobbelt så mange præmier

Stort whuff! – og til lykke.

Onkel Rikki.

RÅDSKLIPPENS ADRESSE:

Knud-Erik Helsted,

Vestergade 13,

SVANEKE

Ulvenes store fotokonkurrence

begynder med dette nr. Hvem sender det bedste ulvefoto til »Rådsklippen«? Præmier: kr. 10 og to af 5 kr.

God jagt.

Lone Wolf.

Månedens flok.

En gang om året plejer vi (Skjalm Hvides flok, Sorø) at have besøg af vor venskabsflok, Lundehus i Roland Philipps division i København. Da de sidste gang besøgte os i september, lejede vi en bus og tog bl. a. en tur til Trelleborg ved Slagelse. Her ser I nogle af deltagerne forsamlet omkring en »kopi« af vort divisionsmærke. Vor division hedder nemlig også Trelleborg, opkaldt efter den gamle vikingeborg, der for snart 1000 år siden blev bygget, muligvis af Svend Tveskæg.

PROGRAM FOR APRIL

..... møde .....dag d. ..... kl. .....

..... møde .....dag d. ..... kl. .....

..... møde .....dag d. ..... kl. .....

..... møde .....dag d. ..... kl. .....

..... møde .....dag d. ..... kl. .....

..... møde .....dag d. ..... kl. .....

Alle møder slutter klokken ..... og vi begynder naturligvis præcis!

★ ★ ★

.....tur .....dag d. ..... kl. .....

ved ..... Hjemme kl. .....

.....tur .....dag d. ..... kl. .....

ved ..... Hjemme kl. .....

★ ★ ★

HUSK: .....

.....

.....

.....

.....

Sørg for, at du får dit programblad udfyldt samme aften, som du får dit spejderblad – hvis ikke din fører allerede har gjort det!

KONTINGENTET BETALES VED FØRSTE MØDE

Spejderbladet **VÆBNEREN**

UDGIVET AF KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

Redaktion: Carl Chr. Jensen, Engtoften 5, Sønderborg, tlf. 23564

Ekspedition: KFUM-Spejdernes korpskontor, Amaliegade 24, København K.

Trykt i Aarhuus Stiftsbogtrykkerie A/S

Udkommer den 1. i hver måned undtagen juli-august

45. årgang — Oplag 17.400

Pris pr. år 6,00 kr. — Bestilles på korpskontoret

Redaktionen slutter den 5. i måneden. Fotos og artikler, der ønskes returneret, må vedlægges svarporto

OLDÆGYPTENS FJER
OSIRIS HOROS ISIS

DE INTERNATIONALE SPEJDEREMBLEMER

SALOMOS TEMPELSØJLER
OG YPPERSTEPRÆSTEN

LILJEN, TAGET FRA KOMPASROSEN OG TREKLØVERET ER BEGGE TRETALLIGE OG REGNES BEGGE FOR HELLIGE FOR 3-TALLETS SKYLD. DETTE TAL KALDES DET IGANGSÆTTENDE TAL, OG VI HAR DET I TREENIGHEDEN: GUDFADER, SØN OG HELLIGÅND; MEN OGSÅ I TANKE, ORD OG HANDLING; VILJE, VISDOM OG DÅD, SAMT I ET VÆLD AF ANDRE TRETAL, OG SELV OM DET IKKE ALTID ER DET SAMME; DE UDTRYKKER SÅ ER DER EN VIS INDRE FORBINDELSE.

GNOSTIKERNES TRE
HELLIGE S'ER

TEMPELHERRERNES PENDANT
VILJE DÅD VISDOM

PR. AF WALES VÅBENDEVISE:
DENNE ER MANDEN

ÆGYPTISK LILJEPENDANT
TRE LOTUSBLOMSTER

HELLIG 3 KONGERSLYS
GULD MYRRHA VIRAK

ALCHYMIENS PENDANT
SVOVL SALT KVIKSØLV

RENAISSANCELILJE
FLORENTINSKE LILJE

OLDFRANSK LOTUSFLUE
HERFRA STAMMER:

DEN HIMMELSTRÆBENDE
PIL ER AFLEDT AF

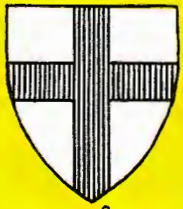

ST. GEORGS VÅBEN ER
SAMME IDE

DEN FRANSKE LILJE
FLEUR DE LIS ER EN
AFLEDNING HERFRA

NAPOLEONS VÅBEN
DEN GYLDNE BI
D: ARBEJDSOMHED

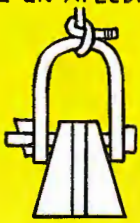

STENHUGGERLAVENES
SYMBOL FOR BYGNING
AF DYDENS TEMPEL

SOM KURIOSUM NÆVNES
VATICANETS VÅBEN
HAR SAMME GRUND

LILJEN OG KLØVERET.
STAMTAVLE FOR DISSES
NÆRE OG FJERNE FAMILIE.